

UNIVET

AZ ÁLLATORVOSTUDOMÁNYI EGYETEM LAPJA

VII. évfolyam, 1. (25.) szám 2023. március

Lapunk tartalmából

Állásbörze az Aulában	3
Az Egyetem Rektori Hivatalából jelentjük	4
Adománygyűjtés Dr. Kómár Gyula szobrának elhelyezésére és megvalósításának támogatására	4

Semjén Zsolt: A kormány elkötelezetten támogatja az Egyetem fejlesztését	4
Krónikás szemmel	10
Emlékezés Dr. Kutas Ferencre	11
Állandóság és megújulás	12

Kontinenseken ívelt át a hatodik állásbörze	20
--	----

Horváthné Csapó Tímea: „Nemcsak
a tanulás tart élethosszig”
14

Varga Tekla: „Olyan ember sze-
retnék lenni, mint amilyen az
édesanyám”
17

Országos Állatorvos Bál	23
Agrártudományi	
Doktoranduszok Szimpóziuma	23
Újra jön a VETATHON!	24
VETATHON is here again!	25
Hagyd abba a nyavalygást és tedd, amit tenned kell!	26
Stoip whining and to what you need to do	28
ENGLISH SUMMARY	
No matter what comes	

your way believe in yourself	30
Job fair in the Grand Hall	32
Interview with Head of Students' Secretariat, Tímea Horváthné Csapó	
"Learning is not the only lifelong time"	33
Interview with veterinary student Tekla Varga	
"I want to be like my mother"	34

Fotók: Balázs Gusztáv, Horváth Anikó - Fényfotó, Kárpáti Zsuzsa és Losonczi Róbert

UNIVET Az Állatorvostudományi Egyetem lapja. Főszerkesztő: **Balázs Gusztáv**. Kiadja az Állatorvostudományi Egyetem. Felelős kiadó: **Dr. Sótónyi Péter** rektor. ISSN 2631-1852 Nyomdai kivitelezés: Prime Rate Kft. A szerkesztőség postacíme: 1400 Budapest, Pf. 2. Telefon: (1) 478-4100, e-mail: webmaster@univet.hu. Lapunk számai a <https://univet.hu/hu/category/univet-uj sag/webhelyen> is olvashatók.

Állásbörze az Aulában

Hol érzik magukat legjobban az Egyetemen? – kérdezem gyakran hallgatóinkat. Válaszaik sokfélék. De ha most még nem is gondolják, Aulánk egyszer majd egyetemi éveik kitüntetett helyszínévé válik emlékeikben.

Az idén az Alma Mater falai közé visszatért Országos Állatorvosi Bál résztvevőin is felfedeztem az ebből a viszontlátásból fakadó elfogódottságot, ami oda vezetett, hogy az eddigieknél is otthonosabbá vált ez a társasági esemény.

Az első évesek az Aulában tesznek esküt kicsit bátortalanul tanulmányaik kezdetén, majd mámorosan a Gólyabálon, még vizsgatapasztalatok nélkül. Ebben a pátoszt sugárzó teremben mutatják be zenei és képzőművészi tehetségüket a Hallgatói Koncerten; itt hirdetik ki évről évre a tudományos diákkörben végzett munkájuk eredményét; innen indulnak a feledhetetlen ballagásra, végül itt veszik át diplomájukat tanulmányaik végén.

Egy sor, az emlékezetükbe vésődő esemény részesei és ezekhez adódik az Egyetem újra önállóvá válása óta

hatodszor jelentkező állatorvosi állásbörze.

Ennek az eseménynek nincsen percekre lebontott forgatókönyve és olyan látványelemei sem, mint az ünnepeknek. Az állásvásár éppen a nyugalmával, elmélyültségével ragadott magával. **Dr. Bartha Tibor** nemzetközi rektorhelyettes megnyitja, szíves bátorítása után a hallgatók hamarosan elkezdték az ismerkedést a kiállítók ajánlataival. Jó részük hosszabb időt szentelt arra, hogy végig járják a standokat, leüljenek, kérdezzenek, meghallgassák és értelmezzék az ajánlatokat. Fel-felbukkantak visszatérő látogatók is, köztük olyanok, akik 2022-ben nyári gyakorlati helyet szereztek a kiállítóknál.

A felsőbb évesek a leendő állatorvosok alaposságával ismerkedtek a gyakorlati hely és állásajánlatokkal. A hazai és a nemzetközi kiállítók tisztában voltak azzal, hogy az Aulában a jövő jól képzett szakemberei keresik karrierlehetőségüket szakmájuk legszélesebb palettáján. Ugyanígy bizalmat keltett a hallgatók körében, hogy állatorvosoktól kapták a választ a standokon.

Az állatorvosi állásbörze megkülönböztető jegye volt a nagy számú nemzetközi kiállító, ami Aulánkban azért természetes, mert ahol olyan sok kiváló külföldi hallgató tanul, mint nálunk, ott vonzó állásajánlatokra is szükség van a végzéshez közeledő diákok boldogulásához.

Egyetemünk állásbörzéjének sajátossága az is, hogy a résztvevők 5-10 százaléka négylábbon érkezett. A kutyák fegyelmessége tanúsította, hogy jó kezekben vannak.

Hogyan gyümölcsozhatnak az Állásbörzén gyűjtött ismeretek, szoros szálakká fűződnek-e a kapcsolatfelvételek? Ezt a jövő mutatja meg. Az viszont biztos, hogy a II féléven át tartó tanulásból és e rendezvény eredményéből kibontakozó karrierük újfent az Aula emléket áldják meg. A nagyberuházás megvalósulása utáni években végzők számára az új Aula veszi át ezt a szerepet.

Balázs Gusztáv

(Az állatorvosi állásbörzéről készített összeállításunkat a 20-22. oldalon közöljük)

Oktatói, kutatói kinevezések

Az Egyetem Rektori Hivatalából jelentjük

Az Állatorvostudományi Egyetem Szenátusa által meghozott döntések alapján a következő oktatói, kutatói kinevezésekre került sor.

Az Élelemiszer-higiéniái Tanszéken egyetemi docensi kinevezést kapott **Dr. Kasza Gyula**, tudományos munkatárs lett **Dr. Hejel Péter**, **Dr. Izsó Tekla** és **Dr. Szakos Dávid**, adjunktus

si kinevezést kapott **Dr. Búza László**.

A Szülészeti Tanszék és Használatgyógyászati Klinika egyetemi docense lett **Dr. Vincze Boglárka**.

Az Állathigiéniái, Állományegészségtani Tanszéken és Mobilklinikán tudományos főmunkatársi kinevezést kapott **Dr. Berlinger Balázs**, tudományos munkatárs lett **Dr. Freiler Nagy**

Ágnes és egyetemi tanársegéd lett **Dr. Kovács László**.

Az Élettani és Biokémiai Tanszéken adjunktusi kinevezést kapott **Dr. Mackei Máté**.

A Gyógyszertani és Méregtani Tanszéken adjunktus lett **Dr. Kovács Dóra**, tudományos segédmunkatárs **Szimirók Zoltán**.

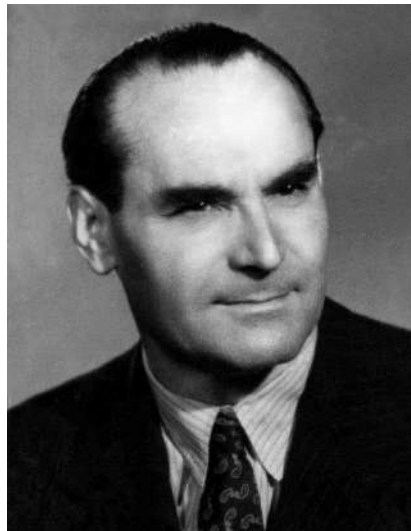
Adománygyűjtés Dr. Kómár Gyula szobrának elhelyezésére és megvalósításának támogatására

Tisztelt Kollégám!

A nemzetközi viszonylatban is kiemelkedő színvonalú magyarországi állatorvosképzés egyetlen hazai intézményeként mindig különös gondot fordítottunk arra, hogy az állatorvosképzés nagyjainak méltó emléket állítsunk, hiszen 236 éves Egyetemünk elismert oktatók és kutatók egész sorát adta hazánk és a világ állatorvostudományának. Im már hagyományvá vált, hogy minden évben szobrot avatunk egy-egy elődünknek, akik munkásságukkal és életükkel példát mutatnak nekünk és a jövő generációinak.

Dr. Kómár Gyula állatorvos, a Sebészeti és Szemészeti Tanszék és Klinika vezető tanára, a röntgenológia és a szemészet úttörője. Munkássága előtt tisztelve, az Állatorvostudományi Egyetem szobor elhelyezését tervezi az Egyetem parkjában, amelynek elkészítésével járó költségek egy részét támogatók önkéntes felajánlásaiból szeretné biztosítani.

Dr. Kómár Gyula 1904. március 5-én született Aszódon, 1928-ban summa cum laude minősítéssel avatták állatorvossá, majd 1929-ben doktori oklevelet szerzett, a Sebészeti és Szemészeti Klinikán lett gyakornok, majd tanársegéd. 1934-ben pályázat útján Gyomára került, 1937-ben már Oroszán járási főállatorvos. 1943-ban megbízták a gümőkór-mentesítés ve-

zetésével, amelynek sikeres végrehajtásáért miniszteri elismerésben részesült. 1944-ben szülővárosában, katonai kórházakban végzett sebészeti tevékenységet, 1945-48 között törvényhatósági főállatorvos volt Csongrád megyében. 1948-ban bízták meg a Sebészeti és Szemészeti Tanszék és Klinika vezetésével. Nagyon szerette az oktatást, hallgatóit végtelen türelemmel tanította, gyakorlatközpontú oktató-nevelő szolgálat jellemezte pályáját. A diagnosztika és a műtét napi munkája szerves része volt, új műtéti eljárásokat vezetett be, tanulmányozta a szem betegségeit, valamint több tankönyvet is írt szakterületéről.

1957-ben igazságtalanul eltávolították a klinikáról, majd 1958-ban a Ceglédi Állatkórház igazgatásával bízták meg, amelyet az ott eltöltött 10 év alatt felvirágoztatott. Kómár professzor halk szavú, melegszívű személyiség volt, aki emberségből, alázatból, elhivatottságból, szakmaszeretetből olyan példát állít elénk, amelyet nem feledhetünk, amelyet követnünk kell.

Amennyiben az Állatorvostudományi Egyetem kezdeményezésével azonosulva Ön is szívesen támogatná a szobor elkészítését, kérem, lehetőségeihez mérten járuljon hozzá, hogy Kómár Gyulának méltó emléket állítsunk.

A támogatást Alapítványunk számlaszámára történő átutalással teheti meg, amelyhez a szükséges információk a következők:

Alapítvány neve: EQUUSVET Hallgatói Kulturális és Szociális Alapítvány

Alapítvány bankszámlaszáma: OTP Bank 11707024 20437925

A közlemény rovatban, kérem, tüntessék fel: Dr. Kómár Gyula szobor

Köszönjük megtisztelő adományukat, és várjuk Önöket a szobor májusra tervezett ünnepélyes avatására, amelynek időpontjáról a későbbiekben küldünk értesítést.

Üdvözlettel:

Dr. Sótonyi Péter
rektor

Semjén Zsolt: A kormány elkötelezetten támogatja az Egyetem fejlesztését

Az Állatorvostudományi Egyetem 236. tanévében Dr. Sótonyi Péter rektor 85 magyar és 105 angol nyelven tanult állatorvos hallgatót fogadott doktorra február 24-én. Az eseményen köszöntőt mondott Semjén Zsolt miniszterelnökhelyettes és Hankó Balázs felsőoktatásért és innovációért felelős államtitkár is. Az ünnepségen Életfa Díjjal tüntették ki Dr. Varga István professor emeritust és Dr. Varga János akadémikust. Az Állatorvostudományi Egyetem Díszpolgára címet Dr. Janza Frigyes állatorvos, miniszteri megbízott rendőr vezérőrnagynak adományozta a Szenátus. Az új állatorvos generáció nevében Dr. Danyi Zoltán és Dr. Claire Helen Várnai búcsúzott az egyetemtől.

BALÁZS GUSZTÁV

Az ünnepségen elsőként az Egyetem vezetője tartott beszédet. Magyar, angol és német nyelven elmondott köszöntője után a következő gondolatokkal fordult hallgatószámához **Dr. Sótonyi Péter:**

– Életük egyik sorsfordító nagy napján osztozunk ünnepi érzéseikben. Amikor esküjük után befogadjuk Önöket állatorvosi karunkba, mint kollégáinkat, akkor legyen első gondolatuk a köszöneté mindazoknak, akik lehetővé tették, hogy állatorvossá válhassanak, szüleiknek, családjuknak, barátaiknak, támogatóiknak, évfolyamtársaiknak és végül, de nem utolsó sorban tanáraiknak.

Ünnepségünkön 85 magyar és 105 angol nyelven tanult állatorvos hallgatónak adunk át diplomát. Az állatorvosi diploma hagyományosan magas színvonalat képvisel, jó hírét az idegen nyelvű képzésben végzett állatorvosok is öregbítik szerinte a világban, hiszen több, mint 60 országból érkeznek hozzánk hallgatók.

Örömmre szolgál, hogy az állator-

Dr. Sótonyi Péter: Elsőéves magyar hallgatóink létszámát 50 százalékkal emeltük meg
A szerző felvétele

vos doktori oklevél mellé felsőfokú vadászati és vadgazdálkodási végzettséget igazoló tanúsítványt is átnyújthatnak 23 hallgató részére, akik hozzájárulnak a vadászok és az állatorvosok szakmai együttműködéséhez.

Önök sikerrel küzdötték le a nehézségeket és ma megelégedetten nézhetnek vissza az elmúlt időszakra, hiszen az egyetemi évek egy életre meghatározzák pályájukat. Büszké lehetnek, hogy azokban az épületekben tanulhattak, ahol olyan személyiségek dolgoztak, akik legyőzték az előttük tornyosuló akadályokat és megvalósították álmaikat.

Kotlán Sándor 1962-ben, a magyar állatorvosképzés fennállásának 175. évfordulója alkalmából tartott jubileumi előadásában így fogalmazott:

„Azt, hogy iskolánk a múltnak minden mostohaságát leküzdve az általános európai viszonyokhoz alkalmazkodni, sőt az él felé törekedni is tudott, ...lehet köszönni ...ama szerencsés körülménynek, hogy iskolánk tanszékeit jórészt az egyetem

kötelméből származó, a legmagasabb természettudományi és orvosi műveltség birtokában levő tanárok töltötték be, akiket az a törekvés hatott át, hogy intézményünk hírnevét összehasonlító orvostudományi kutatások révén bel- és külföldön öregbítsék.”

Az ő emlékükhöz és munkásságukhoz is méltó módon az Állatorvostudományi Egyetem campusán egy olyan nemzetgazdasági léptékkal is kiemelkedő jelentőségű nagyberuházás indult el, amely az egész épületegyüttest megszépíti, és funkcionálisan is megújítja.

Dr. Sótonyi Péter kiemelte, hogy az új működési struktúra, amelyben az állam által létrehozott alapítvány kurtóriumára kapta meg az irányítói jogosultságokat, alapvetően segítette elő a minőségi fordulatot.

– Két és féléves tapasztalataink szerint az új modell életképes és ösztönző hatású, munkatársaink jövőjét meg-

határozó, történelmi léptékű béremelést hajthattunk végre. A kutatásra szánt források elosztásánál figyelembe vesszük az egyes kutatóhelyek tudományos teljesítményét, fontosnak tartjuk az innovációt, a kutatási eredmények gyakorlati hasznosításának elősegítését. Alapvető feladatunk a fiatal, tehetséges kutatók megnyerése és megtartása, a kutatói utánpótlás nevelése. Így Önök közül is várjuk mindazokat, akik elkötelezettek a tudomány, az oktatás iránt.

Oktatási struktúránk megőrzése mellett elsőéves magyar nyelvű hallgatóink létszámát 50 százalékkal emeltük meg. A modellváltás példaértékű eredménye, hogy a fenntartó Marek József Alapítvány kuratóriuma saját működési keretéből ösztöndíjat hirdetett meg a haszonállat-gyógyászat és az élelmiszerlánc-biztonság iránt elhivatott, a későbbiekben e szakterületeken dolgozni szándékozó állatorvostan hallgatók számára.

Az ifjú kollégákhoz szólva kifejtette, „mi szerencsések vagyunk, mert csak hírekből, elbeszélésekből ismerjük a háborúkat, a diktatúrát, és tiszta szívből reméljük, hogy ez így is marad. Ha Önök tanulni szeretnének, és szorgalmasak, semmi sem állhat ismeretszerzésük útjába”.

A legnagyobb tragédia az lenne, fogalmazott, ha újra belesodródnánk a háborúba, mert ha nincs béke, akkor könnyen elődeink sorsára juthatunk. Dr. Sótónyi Péter arra is felhívta a figyelmet, hogy a friss diplomások csak úgy tudnak beilleszkedni az állatorvos társadalomba, ha tisztelettel néznek fel idősebb kollégáikra.

– Kívánom, hogy úgy gondoljanak vissza egyetemi éveikre, mint egy tavalay végzett kollégánk:

„Eddigi életem legvidámabb, legizgalmasabb és legelkeseredettebb perceit köszönhetem az egyetemi tanulmányaimnak. Bizton állíthatom, hogy ha nincs egy összetartó közösség, motiváló tanárok és jövőkép, akkor feladtam volna.

Kitüntettek, vendégek és egyetemi vezetők az intézmény legfontosabb ünnepségén
A szerző felvétele

Lassan eltelt egy év, hogy állatorvos vagyok. A nehéz kezdés után minden úgy alakult, ahogy elképzeltem. Megbecsültnek érzem magam, és lehetőségem van, hogy lubickoljak a hivatásomban.

Büszke vagyok arra, hogy ilyen támogató emberek vesznek körül, és büszke vagyok magamra, hogy tudtam ezzel élni!”

– Ady Endre gondolata jelöljön utat – zárta gondolatait a rektor – miszerint

„csak akkor születtek nagy dolgok, ha bátrak voltak, akik mertek”. Ez kell, hogy égjen Önökben, akik képesek egy hivatásban alázatosan hinni, és a hivatásért komoly áldozatokat hozni.

Mindehhez kérem Isten áldását!

*

Az ünnepség Életfa Díj kitüntetések átadásával folytatódott.

Dr. Varga István professzor laudációját **Dr. Hornok Sándor** professzor, **dr. Varga János** akadémikus laudációját **dr. Tenk Miklós** egyetemi docens ismertette.

DR. VARGA ISTVÁN 1933. október 3-án született Kerepesen. Az Állatorvostudományi Főiskolán 1958-ban szerzett állatorvos-doktori oklevelet. Már hallgató korában színvonalas kutatómunkát végzett, aminek eredményét a TDK konferencián első díjjal jutalmazták. Később az Általános Állattani és Parazitológiai Tanszékén bekapcsolódott Kotlán Sándor babesiosis kísérleteibe. 1980-tól docens, majd 1991-től egyetemi tanár lett. Tanszékvezetéssel hosszabb időre 1994-től bízták meg. 1982-től a protozoológia, 1995-től pedig a helmintológia előadásokat is ő tartotta, mivel mindkét területen végzett járványtani, gazdaszervezetek, kórtani, diagnosztikai és gyógykezelési vizsgálatokat. 1992-ben védte meg „Parazitológiai vizsgálatok az állat-egészségügy szolgálatában” című MTA doktori értekezését. Több magyar és angol nyelvű könyvfejezet és a 4 kiadást megért protozoológiai jegyzet szerzője. Varga István professzor 21 éven át volt TDK elnök, és emellett számos hazai és nemzetközi bizottság vagy testületi elnökség tagja. Professzor emeritusként is az ÁTE Baráti Körének ügyvezetője.

VARGA JÁNOS professzor Egyetemünkön, 1964-ben szerzett kítűnő minősítésű diplomát, 1976-ban nyerte el a kandidátusi, 1994-ben az MTA doktori címet, 2001-ben az MTA levelező-, majd, 2007-ben rendes tagjává választották. Több, mint öt évtizeden keresztül oktatott a Járványtani és Mikrobiológiai Tanszéken, 1985-1990 között vezette is azt. Varga professzor a fertőző betegségek hazánkban és külföldön is méltán elismert szakértője. Számos közlemény, könyv és könyvfejezet mellett kiemelkedik az általa szerkesztett és jelentős hányadban írt „A háziállatok fertőző betegségei” című szakkönyv (1999) majd annak a lényegesen bővített, átdolgozott kiadása (2018), mely amellelt, hogy egyetemi tankönyv, a magyar állatorvostársadalom számára az első számú fertőző betegségekkel foglalkozó kézikönyv, mely méltán koronázza meg Varga János akadémikus több évtizedes, az állatorvosi mikrobiológia és járványtan oktatása és kutatása területén végzett, meghatározó munkáját.

Az 1992-ben alapított az Állatorvostudományi Egyetem Díszpolgára címet ebben az évben **Dr. Janza**

Frigyes állatorvos, miniszteri megbízott rendőr vezérőrnagynak adományozták.

DR. JANZA FRIGYES, a Belügyminisztérium (BM) oktatási főszemlélője, 1971-ben szerzett diplomát az Állatorvostudományi Egyetemen. A BM Kutya-vezető-képző Iskolájában kezdett dolgozni állatorvosként, amelynek később parancsnoka lett, és kutyakórházat hozott létre. A Szolgálati kutya egészségutana című tankönyv szerzője, felügyelt, illetve részt vett kriminalisztikai és nemzetbiztonsági tárgyú kutatásokban, oktatott anatómiát, élettant és etológiát. Egyetemünk munkatársaival több közös tudományos munka, díjnyertes dolgozat társszerzője. Alma Materünkől címzetes egyetemi docensi, a Nemzeti Közszerületi Egyetemtől (NKE) c. egyetemi tanár címet kapott. A BM oktatási főigazgatójának nevezték ki, és a Rendőrség Szolgálati Állatfelügyelet vezetőjeként felügyelte a somogyárdi ménes tenyésztési és kiképzési feladatait, irányításával alakult meg a Nemzeti Lovas Díszegység. Alapító főtítkára a Magyar Rendészettudományi Társaságnak, alapító elnöke a Rendészeti Szakvizsga Bizottságnak, számos tudományos folyóirat szerkesztő bizottsági, a BM Tudományos Tanácsa elnökségi tagja. Miniszteri biztostként fenntartója volt a NKE-nek, majd a Miniszterelnökséget vezető miniszter tanácsadó testületének. Rendvédelmi beosztásai mellett folyamatosan képviseli állatorvosi hivatásunk és az Alma Mater érdekeit. Egyetemünk számára dicsőség, hogy egykori hallgatónk méltó módon reprezentálta hivatásunk tekintélyét és szellemiségét, tiszteletet és megbecsülést kivívva az állatorvostársadalomnak.

– Önök büszkék lehetnek Egyetemükre, amely világviszonylatban is rendkívül elismert és sikeres – hangsúlyozta köszöntőjében **Semjén Zsolt** miniszterelnök-helyettes. Mint elmondta, a modellváltás tovább növelte az intézmény lehetőségeit, majd kijelentette: Magyarország kormánya továbbra is elkötelezetten támogatja az Egyetem fejlesztését.

Semjén Zsolt szerint az Egyetem világban való tekintélyét mutatja az is, hogy a hallgatók mintegy 67 százaléka külföldi. Felhívta a figyelmet a

Magyar Állatorvosok Világszervezetre, amely összefogja a hazánkban diplomázott állatorvosokat.

A Kárpát-medencéből érkező hallgatókhoz szólva úgy vélte, hogy Trianon után száz évvel is mindegyik generáció kötelezettsége a nemzetegyesítés, amely elsősorban a magyar nyelv művelésén múlik. Kijelentette, hogy Magyarország feladata a határon túli magyaroknak is biztosítani, hogy az anyanyelvükön gondolkodhassanak és tanulhassanak.

Semjén Zsolt szerint Magyarorszá-

Kárpáti Zsuzsa felvétele

gon az agrárium tekintetében az állatorvosi tudás megkerülhetetlen, de a magyar gazdaság szempontjából is létfontosságú. A társállatok és háziállatok vonatkozásában is nagy munkát végeznek az állatorvosok, hiszen sok esetben egy kutya vagy macska az ember egyetlen társaként segít át a nehézségeken.

A szerző felvétele

Az Egyetem az állatorvosi tudományterület világrangsorában jelenleg a 150. helyen áll – hívta fel a hallgatók figyelmét **Hankó Balázs** államtitkár. Nemzetközi beágyazottságát jelzi, hogy 77 élő nemzetközi együttmű-

ködéssel rendelkeznek. Az államtitkár hangsúlyozta: céljaik között szerepel, hogy 2030-ra legyen olyan magyar egyetem, amely a világ legjobb 100 egyeteme között van és legyen legalább három olyan intézmény, amely Európa legjobb 100 felsőoktatási intézménye között foglal helyet. Reményeik szerint e négy egyetem közül az egyik az Állatorvostudományi Egyetem lesz. Kiemelte: mindent megtesznek azért, hogy az év campusfejlesztési költségét biztosítani tudják.

Hankó Balázs a modellváltás sikerének nevezte azt is, hogy a Marek József Alapítvány ösztöndíja a használatlanyesztés és az élelmiszerláncbiztonság területén támogatja az Egyetem hallgatóit.

*

A doktorrá avatást megelőzően esküt tettek a hallgatók, majd Dr. Sóttonyi Péter doktorrá fogadta a végzeteket.

A nap legfelelőbb percei után **Dr. Danyi Zoltán** a magyar, **Dr. Várnai Claire Helen** a nemzetközi hallgatók nevében búcsúzott az Alma Matertől.

– Akik részt vettek korábban az egyetemi hallgatói koncerteken, azok tudhatják rólam, hogy a koncertek rendszeres fellépőjeként, később szervezőjeként, nagyon fontos számomra zene – kezdte gondolatait Dr. Danyi Zoltán, majd így folytatta: – Mikor megkaptam a lehetőséget, hogy szólhatok a diplomaosztón, eszembe jutott Kassai professzor úr záróvizsgánk utáni beszéde. Nem szóról szóra, de azt mondta, hogy az 5 és fél év teljesítésével azt bizonyítottuk, hogy tudjuk olvasni a kottát, azonban az, hogy ebből a kottából később ki, hogyan muzsikál, az mindenkinek a saját tehetségén, igényességén és szorgalmán múlik.

Én a zeneiskolás éveimből szeretnék megosztani egy emléket. Ezt a Tanárnőm az egyik koncert előtt mondta nekem, hogy kicsit enyhítse az izgalmam. „A darab eleje és vége legyen tökéletes, abban nem lehet hibázni. Aztán, hogy a közepén mi történik arra úgyse fognak emlékezni. Az elején figyelemfelkeltőnek kell lenni, a végén pedig azt kell elérni, hogy a közönség jó élménnyel távozzon.”

Kárpáti Zsuzsa felvétele

Dr. Danyi Zoltán

Dr. Várnai Claire Helen

A szerző felvételei

Felidézve Tanárnő szavait, láttam magam előtt az itt töltött 5 és fél évünket, a mi koncertünket.

Milyen volt a nyitány? Szerintem azazal, ahogy első hetesi gyakorlatos évfolyamként birtokba vettük az Üllői Tangazdaságot, majd a fiúkkal megjártuk az egyetemi törvényszéket, végül pedig egy fantasztikus hétnek a végén megnyertük az Equus Napokat, azt gondolom, hogy sikerült figyelemfelkeltőnek lenni.

Az első tétel után aztán kezdett megintogni az előadás egysége. Páran sajnos hamarabb elhagyták a hangversenytermet, illetve megérkeztek a késők is, akik a felettünk levő évfolyam műsoráról jöttek át, és kapcsolódtak be a mi koncertünkbe. Aztán elértünk a darab közepéhez, amire csak halványan emlékszik mindenki. Mintha ki

is maradt volna egyetemi éveinkből a COVID járvány miatti online oktatás időszaka.

Ahogy visszatértünk az egyetemre, fokozatosan ismét kezdtünk úrrá lenni a darabon, és elérkeztünk a fináléhoz. Sikeresen letettük az utolsó vizsgákat, teljesítettük a gyakorlati félévet és időközben a legtöbben megtalálták leendő munkahelyüket is. Végül itt vagyunk. A diplomaosztón, ami koncertünk utolsó taktusait jelenti. Nemsokára jön a taps, a büszke szülők és hozzátartozók gratulációja, az öröm és a felszabadultság. Pont, mint egy koncert végén, csak ez mégis valami sokkal nagyobb volt. 5 és fél perc helyett 5 és fél éven át kellett helyt állnunk, és bízom benne, hogy a távozáskor mindenki úgy megy majd haza, hogy „Ez igen. Csodálatos volt.”

– Üdvözlöm a professzorokat, a tanárokat, a barátokat, a családot és a 2023-as évfolyamtársaimat, gratulálunk, hogy sikerült! – vette át a szót Várnai Claire Helen. – Az elmúlt 5 és fél évben abban a megtiszteltetésben volt részem, hogy évfolyamunk képviselője lehettem, és hálás vagyok azért, hogy ilyen sokszínű közösséget képviselhettem.

Azt mondják: „A nagy dolgok véghezviteléhez nemcsak cselekednünk kell, hanem álmodnunk is; nemcsak tervezni, hanem hinni is.” Ma tanúi vagyunk annak, ahogy az álmok valósággá váltak, és elismerjük azokat, akik hittek bennünk az út során.

Köszönjük családjainknak, akik jelen vannak az aulában, vagy az élő közvetítést nézik. Lehetnek, akik úgy érzik, hogy csak nézőként vannak jelen, de valójában éppen nekik köszönhetjük, hogy ide jutottunk. Köszönjük a támogatást és a belénk vetett hitet.

Hosszú évek után érkezünk a mai naphoz, de végre itt vagyunk. Élvezzük ezt a pillanatot! Hányszor képzelted el, hogy ott tartasz, ahol most vagy? Talán erre gondoltál, amikor erőt gyűjtöttél a tanulásra, hogy újra letedd a nehéz vizsgát, hogy ne hagyd abban az egészet. Vegyünk egy mély lélegzetet, és nézzünk szét ebben az aulában, tekintsünk a mellettünk ülő emberekre! Sokszor jártunk itt, emlékezhetünk az első évnytóra, majd az anatómia írásbeli vizsgákra és a legjobban a gólyabálra. Most pedig, utoljára, állatorvos doktorként.

Nem lesz könnyű az előttünk álló útszem, ahogy a mondás tartja: „Csak az, aki szereti a kihívásokat, képes olyan betegeket vállalni, akik nem tudják elmondani, hogy hol fáj”. A következő néhány hónap nehéz, esetleg lesújtó is lehet. Ezekben a pillanatokban gondolj mindig arra, amit elvisel-tél, az akadályokra, amelyeket leküzdöttél, hogy eljuss oda, ahol most vagy és azokra az élethosszig tartó barátságokra, melyeket útközben kötöttél. Mindig tudd, hogy összetartozunk!

Tudjuk, hogy a földkerekség bármely sarkában élünk is, mindig lesz valami, ami összeköt bennünket az elmúlt évekkel, ezzel a hihetetlen várossal és olyan emlékekkel, amelyekhez senki más nem tud kapcsolódni. Rájövünk, milyen szerencsések voltunk, hogy itt tanulhattunk. Tehát ne feledd, bármi jöhet, higgy magadban! Bátorabb vagy, mint gondolnád, tehetségesebb vagy, mint tudnád, és sokkal többre vagy képes, mint azt el tudnád képzelni.

Az ünnepeltek **Nobilis Márton** élelmiszeriparért és kereskedelem-politikáért felelős államtitkár és **Dr. Gönczi Gábor**, a Magyar Állatorvosi Kamara elnöke is köszöntötte.

Professzor Emeritus címben részesült **Dr. Frenyó V. László** professzor, az Élettani és Biokémiai Tanszék korábbi vezetője az oktatásban kifejtett több évtizedes munkája és nemzetközi szinten is elismert kutatásai eredményei elismeréseként

Pro Universitate Arany Éremben részesült **Dr. Heinzlmann Andrea** egye-

temi docens kiemelkedő oktatói munkája elismeréséül, **Czakó Csaba** osztályvezető különösen a járványhelyzet idején tanúsított helytállásáért, az Egyetem biztonsága érdekében kifejtett kimagasló színvonalú munkájáért.

Címzetes egyetemi docens címmel ismerték el **Dr. Hadusfalvy Sudár So-ma** állatorvosképzésben nyújtott oktatói tevékenységét.

Klinikai főállatorvos címet adományoztak kimagasló klinikai és oktatói tevékenysége elismeréséül **Dr. Molnár Péternek** (Sebészeti Tanszék) és **Dr. Izing Simonnak** (Lógyógyászati Tanszék és Klinika).

Mesteroktató címet adományoztak elkötelezett oktatói magas színvonalú munkájuk elismeréseként **Dr. Csintalan Csabának** (Törvényszéki Állatorvostani és Gazdaságtudományi Tanszék), **Dr. Kocsner Tibornak** (Digitális Élelmiszerlánc Oktatási, Kutatási, Fejlesztési és Innovációs Intézet) és **Dr. Kovács Péternek** (Állathigiéniai, Állomány-egészségtani Tanszék.)

Egyetemi lovasstanári kitüntető címben részesült **Pécsi István**, a Kincsem Park ügyvezető igazgatója, **Stróbl Dorrottya**, a Magyar Lovassport Szövetség főtitkára és **Sipos Imre**, a Kecskeméti Katona József Nemzeti Színház Prózai tagozati vezetője.

Rektori kitüntetésben részesült magas színvonalú munkája elismeréseként **Dr. Kapiller Mátyás** (Anatómiai és Szövetetani Tanszék), **Seres József** (Anatómiai és Szövetetani Tanszék), **Rössler Károlyné** (Állathigiéniai, Állomány-egészségtani Tanszék és Mobil-klinika), **Szabó Bernadett** (Ökológiai Tanszék), **Pápai Zoltán** (Patológiai Tanszék), **Szikora István** (Műszaki Ellenőrzési Osztály), **Pétevári-Sáska Nóra** (Sebészeti Tanszék).

Az angol nyelvű képzésben végzett doktorok közül rektori kitüntetésben részesült **Lars August Folkman** és **David Hotchkiss**, akik a legjobb tanulmányi eredményt érték el, továbbá Claire Helen Várnai a tanulmányai alatt végzett szociális munkájáért.

Az ünnepségen közreműködött a KántÁTE Állatorvosi Kamarakórus – vezényelt **Ujvári Lili** – és **Vadkertti Imre** előadóművész.

Kárpáti Zsuzsa felvétele

Krónikás szemmel

BALÁZS GUSZTÁV

Áhány résztvevője van a doktorrá avató ünnepségnek, előtölul megannyi emlék a friss diplomásokban, a tanárookban, a szülőkben, a hozzátartozókban és a barátokban.

Az Egyetem önállóságának visszanyerése óta minden alkalommal forgatókönyvvel a kezemben követem az események sorát. A szívem akkor dobban nagyot, amikor olyan összefüggéseket fedezek fel, amik nincsenek a "szcenárióban".

Dr. Sótonyi Péter rektor beszédében egy 2022-ben végzett hallgató gondolatait idézi a közösségi oldaláról. „Eddigi életem legvidámabb, legizgalmasabb és legelkeseredettebb perceit köszönhetem az egyetemi tanulmányaimnak” – írta Dr. Zsisz Árisz.

Emlékeim között felvillan, hogy 2021-ben, az online állatorvosi koncerten Zsisz Árisz és Danyi Zoltán egy bravúros számot adtak elő, amit otthonukban rögzítettek, majd közös produkcióvá vágtak össze. Mélyen megérint, hogy a doktoravatáson ez a két ízig-vérig közösségi ember ismét együtt szerepel. Áriszt rektor úr idézi, Zoltán pedig a végzetek nevében búcsúzik az Egyetemről.

Dr. Harmat Levente még feljebb srófolja érzéseimet, amikor konferálás közben másodpercnyi hatásszünetet tartva, először mondja ki Danyi Zoltán nevét orvosdoktori titlussal...

Kiváló eredménnyel végeztek: Kovács Blanka és Honics Marcell

Az Állatorvostudományi Egyetem új díszpolgára: Dr. Janza Frigyes
Fotók: Kárpáti Zsuzsanna és a szerző

Búcsú Kutas Ferentől

Dr. Kutas Ferenc professzortársam és közeli barátom 2023. február 20-án, életének 93. évében távozott az élők sorából.

Három évvel ezelőtt, kilencvenévesen úgy érezte, hogy eljött az ideje életéről egy leltár elkészítésének. A Kamarai Állatorvos 2020/4. számában megjelent önéletírása egy, a pályája vége felé közeledő, sorsával elégedett ember őszinte vallomása volt.

Egyidősek voltunk, Feri 1930. szeptember 17-én született, én 12 nappal korábban.

A pesti Piarista Gimnáziumban nevelkedett, amelynek a szellemisége és kiváló tanárai életre szólóan meghatározták ethoszát és humanista világlátását.

Feri az állatorvosi pályát választotta élethivatásul. Kiderült, hogy ez a választás szerencsés volt, és hozzásegítette őt legjobb képességei kibontakoztatásához. Szorgalmas hallgató volt, aki csaknem minden vizsgáját teljes eredménnyel teljesítette. 1954-ben szerezte meg állatorvosdoktori oklevelét.

Friss diplomájával az élettani tanszéken kérte alkalmazását. A Kemény Armand professzor vezette élettani tanszék színvonalas szakmai munkájáról, családi és kulturált légköréről volt ismert. Ebbe könnyen beilleszkedett a kapcsolatokra nyitott, sokoldalúan művelt, derűre is hajló fiatalember. Kezdetben főleg kutatómunkát végzett. Kemény professzor munkatársaként kapcsolódott be a fiatal állatok hőszabályozása és szénhidrát-háztartása kutatásába. A pesti Orvostudományi Egyetem biokémiai tanszékén elsajátított vizsgáló módszerekkel már külföldi szaklapokban is publikálható eredményeket ért el. Később a háziállatok sav-bázis egyen-

súlya került kutatói érdeklődése előterébe. Ez irányú kutatásai voltak a témái 1966-ban megvédett kandidátusi értekezésének. Pályafutásának jelentős eseménye volt, hogy a hatvanas évek végén a Ford Alapítványnak köszönhetően egy évet töltött az USA-ban, a Kaliforniai Egyetem Állatorvosi Karának Biokémiai Intézetében. Tovább folytatta kutatásait a metabolikus acidózis fiatal és idős háziállatokban való kialakulásáról. E téren elért eredményei képezték az anyagát a tudomány doktora cím elnyerésére 1991-ben benyújtott értekezésének.

Feri a tudományos kutatói pályán sikeresnek érezhette magát. Az igazi szívügye azonban a hallgatókkal való mindennapos kapcsolat, az oktatás volt. Az élettani tanszéken létrejött a biokémiai osztály, amelynek 1973-tól ő lett a vezetője és a tantárgy önálló előadója. Szeretett oktatni, és képességei kiválóan alkalmassá tették őt az ún. „katedra-tanári” szerepkör magas szintű gyakorlására. Órái anyagát gondosan kidolgozta. Éléményszerű előadásaiiban a téma logikus kifejtése mellett megjelent az előadó nyelvi igényessége, széleskörű klasszikus és human műveltsége és sajátos humora is. Hallgatóit lenyűgözte bámulatos arc- és névmemóriája. A hallgatók körében ő volt a tanári testület egyik legnépszerűbb tagja, az év legjobb előadója címet 1981 és 2001 között, a magyar, a német és az angol kurzus hallgatóitól összesen 23-szor kapta meg.

Tapasztalta és tudomásul vette, hogy a felsőoktatásban a katedrán tartott előadásokkal és a vizsgáztatás hagyományos módszereivel szemben világszerte fokozatosan előtérbe kerültek az online oktatás különféle formái. Ez a változás nem volt a kedvére való.

Szerencsésnek tartotta magát azért, mert oktatói pályafutása a katedra-tanárság időszakára esett.

Lelkes sportbarát volt. Úgy is, mint az ÁSE elnöke, egyetemünk sportéletének öre és szervezője volt. 1973-tól jó négy évtizeden át minden napját kora reggeli uszodalátogatással kezdte a Gellért fürdőben. Inspirátora volt annak, hogy az olimpiai és világbajnok állatorvos sportolók emlékét egy emléktábla is őrizze egyetemünkön. A sportszínek közül a zöld és a fehér színekért rajongott.

65 éves korában számára is kötelező volt a nyugdíjba menetel. Munkatársai azonban ragaszkodtak hozzá, és gondoskodtak arról, hogy szerződéses alapon 1995 után is folytathassa munkáját a tanszéken. 2002-ben lett professor emeritus. A rendszeres oktató munkáját 2013-ban, 83 éves korában hagyta abba. 2020-ban még azt is fontosnak érezte, hogy írjon egy közleményt az egyetemünkön folyó biokémia-oktatás 70 éves történetéről.

A tudományos közéletben való szerepvállalásai közül a legtöbbre tartotta

a tagságát az Állatorvos Fiziológusok, Farmakológusok és Biokémikusok Világszervezete, valamint a Magyar Élettani Társaság vezetőségében. So-
 káig tagja volt az Acta Veterinaria Hungarica szerkesztőbizottságának is.

Feri a szeretett alma materének a sorsát is szívügyének érezte. Nagy számú közleménye tanúskodik arról, hogy mennyire foglalkoztatták őt az olyan témák, mint az egyetemről politikai okok miatt igazságtalanul kizárt tanártársak és az 1956. évi pesti utcai harcokban sebesültek mentése közben életét vesztett Tatay Zoltán állatorvostanhallgató emlékének megőrzése. Annak szorgalmazása, hogy intézményünk a SZIE Állatorvostudományi Karából váljon ismét önálló Állatorvostudományi Egyetemmé, a nőknek az állatorvosképzésben való térhódítása, a szoborparkunk, valamint a Csatlós nevű bikáról készült és campusunk jelképévé vált szobor története, és sok egyéb.

Oktatói feladatainak a megszűnése, tényleges nyugdíjba menetele után jelentős változások történtek az életvitelében. Fizikai erőnléte gyengülni kezdett, mozgástere fokozatosan szűkült.

„A legjobb vége az életnek az, ha mielőtt még elménk épségét és érzékünk megbízhatóságát elveszítenénk, a természet rombolja szét azt a művet, amelyet maga alkotott”. Ciceró gondolata jut az eszembe, ugyanis fizikumam fokozatos leépülésének szomorú időszakában neki a mentális képességeit és emberi méltóságát mindvégig sikerült sértetlenül megőriznie.

Kedves Feri! Tavaly szeptemberben, szűk baráti körünkben együtt ünnepeltük kettőnk közös, együttesen „száznyolcvannegyedik” születésnapját. Az idén lett volna esedékes a száznyolcvanhatodik, amit nagy bánatomra már nem vártál meg.

Nyugodjál békében.

Dr. Kassai Tibor

Dr. Perényi János hozzájárulásával közöljük a Kamarai Állatorvos számára készült nekrológot.

Széchenyi-díjjal tüntették ki Dr. Horváth Tamás Lászlót

Nemzeti ünnepünk alkalmából Széchenyi-díj kitüntetésben részesült Dr. Horváth Tamás László állatorvos, kutatóprofesszor.

Dr. Horváth Tamás László 1992-ben végzett az Állatorvostudományi Egyetemen. 2000-ben a Szegei Tudományegyetemen biológiából szerzett PhD fokozatot.

Az Állatorvostudományi Egyetem Anatómia Tanszékén kezdte tudományos pályafutását, majd az Egyesült Államokban, a Yale Egyetem Orvosi Fakultásának Szülészeti és Nőgyógyászati Intézetében, illetve Neurobiológiai Intézetében folytatta, ahol posztdoktori ösztöndíjként neuroanatómiai kutatásokat végzett. 2006 óta az Összehasonlító Orvostudomány Tanszék vezetője. Az egyetem Integratív sejtjelzés és az anyagcsere neurobiológiája programjának igazgatója, az Állatorvostudományi Egyetem Anatómiai és Szövetani Tanszékének kutatóprofesszora, számos világhírű kutatóintézet vendégprofesszora.

Kutatási területe a központi idegrendszer endokrin szabályozásban betöltött szerepének vizsgálata és a perifériás szervek idegrendszeri hatásának elemzése. Úttörő munkát végzett

a hipotalamusz azon magcsoportjainak feltárásában, amelyek a táplálkozás, az energiaforgalom és az elhízás szabályozásában játszanak kiemelt szerepet.

2013-ban a Szent István Egyetem díszdoktori címével tüntették ki. Publikációira olyan sokszor hivatkoztak, hogy 2022-ben cross-field kategóriában bekerült a világ legtöbbet idézett kutatói közé. *Fotó: MTI/Illyés Tibor*

A felsőoktatás piacsterén jártunk

Állandóság és megújulás

Aligha van népesebb találkozási lehetőség az ország középiskolásainak télen, mint az Educatio Nemzetközi Felsőoktatási Kiállítás. Tízezrek érkeztek szerte az országból a vásárvárosi program három napjára, Budapestre. Közülük sokan kifejezetten az Állatorvostudományi Egyetem standját keresték. Érdeklődésük, kíváncsiságuk a kérdéseikre válaszoló tanárokat, tanulmányi szakembereket és hallgatókat is magukkal ragadták. Nem készült róla kimutatás, de ez a színes forgatag számtalan

kariert kiindulópontja volt történetének két évtizede alatt.

B.G.

Remélhetően ez történik majd azokkal a középiskolásokkal is, akiket kérdeztünk.

– Soroksári vagyok, a ferencvárosi Weöres Sándor Gimnáziumban tanulok. Az idén érettségizem. Tavaly is eljöttem a kiállításra és a nyílt napra is, mert szeretnék minél több információt szerezni az Egyetemről, különösen a Marek ösztöndíjról, hiszen kiskoromtól állatorvos akarok lenni –

mondta érdeklődésünkre **Tungli Eszter**. – A fővárosban, de családi házas övezetben lakunk, két kutyánk is van. Mindig izgatottan figyelem a műtétet, amiket az állatainkat kezelő orvosok végeznek. Ismerőseim élnek falvakban, farmmal is rendelkeznek, nem idegen tőlem a vidéki élet. Az Egyetem két hallgatója is ismerősöm, egyikük Marek ösztöndíjas.

A tizedik évtől tanulok biológia fakultáción, emellett különórákon veszek részt biológia és kémia tárgyból. Gyakoroljuk a szóbeli érettségit is, ezért remélem, hogy minél több pontot sikerül gyűjteni. Minden könyvet beszereztem, amit csak lehet a sikerhez.

*

Barna Lilla egy kis ajándékkal búcsúzott a standtól, ahol igen jól sikerült kitöltenie az Egyetemen kapcsolatos ismeretekre kérdező tesztlapot. Azt is elmondta, miért.

– Van állatorvos ismerősöm és utána is olvastam az egyetem történetének. A mai életéről is szereztem információkat. Ez annál is inkább érthető, mert ötéves korom óta állatorvos szeretnék lenni. Ez a gyermekkori álmom. Kiskoromban eldöntöttem és azóta kitartok emellett. Felnőttként állatokkal szeretnék dolgozni, persze tudom, hogy az állatorvosoknak az emberekkel is meg kell magukat értenni.

A kecskeméti Katona József Gimnáziumból, a város egyik legjobb középiskolájából érkeztem, néhány osztálytársammal együtt. Az Educatio kiállításra érve mindegyikünk a keresett standja felé vette az irányt.

Az idén érettségizem. Emelt szintű biológia és kémia tagozaton tanulok, emellett az Egyetem előkészítőjére is járok. Segít még az is, hogy az egyik ismerősöm tavaly érettségizett és most elsőéves állatorvostan hallgató.

Az az elképzelésem, hogy ha felvesznek, kisállatok gyógyászatával foglalkozom majd végzése után, de ha úgy alakul, akkor megpályázom a Marek ösztöndíjat is, mert a hatósági állatorvosi és a haszonállat orvosi feladatokról is sok jót hallottam!

*

– **Lát-e hasonlóságot a generációjából az Egyetemre érkezők és a mai**

tájékozódók között? – kérdeztük az érdeklődők „rohamát” álló hallgatók közül a negyedéves **Antal Márton**t.

– Ugyanolyan lelkesek, mint mi. Jóleső érzés találkozni hasonló érdeklődésű fiatalokkal. Céltudatosan jönnek, előre megfogalmazták a kérdé-

seiket. A ponthatár – legyen az az előző évi adat vagy az ideji várható szám – általános érdeklődés tárgya. Persze az utóbbira a legnehezebb válaszolni, hiszen nagyon változó. Könnyebb felelni a másik jellemző kérdésre: Milyen az egyetemi élet, milyen a közösségi élet? Ezt nagyon fontos dolognak tartom magam is; nekem is lényeges volt, hogy milyen emberek között járhatok egyetemre 5 és fél évig.

Én Szobról jöttem Budapestre tanulni a Deák Téri Evangélikus Gimnáziumba. Egyszer elsétáltam a közeli, a Rózsák terén álló kollégiumunkból az István utcába. Megláttam és megszerettem a campust, ezután alakult ki bennem a szerelem az állatorvos szak iránt.

*

Az Educatio kiállítás arra is lehetőséget adott, hogy a pályaválasztó fiatalok első kézből tájékozódjanak az Állatorvostudományi Egyetem új kezdeményezéséről, az általa alapított öt éves, állami finanszírozású, angol nyelvű kutató zoológus szakról, amely a 2023/2024. tanévben indul először.

Dr. Korsós Zoltán, az Ökológiai Tanácsék egyetemi docense elmondta, ez az újdonság sokakat meglepett. Többen nem is tudták, hogy jelenleg is két szakon, két tudományágban zajlik felsőoktatás az István utcában. Mások a biológia alapszak iránt érdeklődtek, mivel köztudott, hogy a kis létszámú, szinte személyes képzés mennyire

népszerű. Ők kíváncsiak voltak arra, hogy miben különbözik az ELTE képzésétől az Állatorvostudományi Egyetemen zajló oktatás. A biológia alapszakot összel már nem indítja az Egyetem, persze a jelenlegi alapszakos hallgatóknak még biztosítják a mesterképzést. Az új képzés azonban, ha lehet, még inkább kielégíti az elttképzés fogalmát.

A kutató zoológus képzés olyan nemzetközi összehasonlításban is kiemelkedő kezdeményezése az Egyetemnek, mely iránt nagy a piaci igény. Emiatt is nagyjából egyformán magas lesz a felvételi ponthatár, 430 pont körül várható a belépési küszöb.

Az állatorvosi szakon az állatok gyógyítására képzik a hallgatókat, persze közülük is többen foglalkoznak végzésük után kutatással, de a tananyagban döntő szerepe van a klinikumnak. A kutató zoológus képzésben – elnevezésének megfelelően – a kutatói mentalitást erősítik. A leendő hallgatók már a második évtől kezdve kutatási témát választanak, lehetőleg olyat, ami már a kezdetől a szívügyük és hozzásegítik őket ahhoz, hogy tudásukból profitálni tudjanak.

Napjainkban a tudományegyetemen – itthon és határainkon túl – általában biológia képzésre lehet jelentkezni, majd a tanulmányok vége felé elmélyülni zoológiai, ökológiai és etológiai ismeretek megszerzésében. Az Állatorvostudományi Egyetemen már a gólyatáborból érkezők is ezeken a területeken kezdik meg a tanulmányaikat szeptemberben.

*

Azt, hogy az Egyetemen mindig van új a Nap alatt, mi sem bizonyítja jobban, mint hogy már most tájékozódni lehetett az Educatio kiállításon a 2024-ben a Semmelweis Egyetemen közösen induló Biostatistikus képzésről.

*

Bár lapunk megjelenésekor olvasóink kérdezhetik, hol van már a tavalyi hó, mindkét középiskolás interjúalanyunk beadta a jelentkezését, így a írásunk remélhetően nem marad pusztába kiáltott szó...

Gyárfás Zsuzsa felvétele

Vajon miként kapcsolódik az Alcsúti Arborétum az Állatorvostudományi Egyetemhez? Miért tart tüt és cernát íróasztalában a Tanulmányi Osztály vezetője? A Horváthné Csapó Tímeával készült interjúnkban ezekre a kérdésekre is választ kapnak olvasóink. Beszélgetőtársunk családjával naponta átkel a Budai-hegység gerincén, késő délutánig az István utcai kampusz az otthona, a fennmaradó időt a Zsámbéki-medencében tölti, ahol az International Day-re elkészíti a legendás tóki pompost, emellett kirándul, olvasóköre jár, és természetesen családjáról is nagy odaadással gondoskodik.

Beszélgetés Horváthné Csapó Tímea tanulmányi osztályvezetővel

Nemcsak a tanulás tart élethosszig

BALÁZS GUSZTÁV

– Székesfehérváron születtem, az ahhoz közeli kis faluban Tabajdon nőttem fel. Itt jártam általános iskolába, de a felső tagozatot már a szomszédos Alcsútdobozon végeztem. Szülőföldemhez hűséges vagyok, rendszeresen látogatom a környék természeti szépségeit, hosszú évek óta hagyományom, hogy a diplomaosztó és doktorrá avató ünnepségek másnapján az Alcsúti Arborétumban sétálok, hóvirágok társaságában ünneplem meg a tanév legörömtelibb eseményét.

– **Idén hányadszor indult erre a pihentető, felfrissítő sétára?**

– 2007 novemberében szerveztem először a rendezvényt, mivel minden évben két diplomaosztó ünnepséget tartunk, már jóval túl vagyok a harmincadikon. A Tanulmányi Osztály szervezi a tanévnyitót és a ballagást is.

– **Kicsit előre siettünk... Volt-e előjele gyermekkorában annak, hogy egyszer majd közel kerül az Állatorvostudományi Egyetemhez?**

– Budapest agglomerációjában ma már talán nehéz elképzelni, de a szülői házban nagyon sok állatunk volt. Galambok, gyöngytyúkok, kacsák, nyulak, sertés, juh, szarvasmarha, lovak és volt egy kuvasz kutyám, akivel együtt cseperedtem fel. Édesapám Békés megyéből származik, onnan hozta magával az állatok szeretetét és ezt könnyen átadta nekem is. Már kis-koromban megtanultam az állatokról való gondoskodás fontosságát.

"Az volt az elképzelésem, hogy ha majd felnövök, egy kistelepülés iskolájában tanítom a gyerekeket"

– **Mikor hagyta el hosszabb időre a Váli-völgyet?**

– Középsiskolásként visszatértem Székesfehérvárra, angol-német nyelvű tagozaton a Vasvári Pál Gimnáziumban tanultam tovább, ahol az addigi nyugodt falusi léttel ellentétben, felfedeztem a nyüzsgő városi diákéletet. Az érettségit követően ismertem meg férjemet és közösen Pest megyében telepedtünk le.

– **Érettségi után vajon miért választotta a tanítóképző főiskolát?**

– Említettem, hogy egy kis faluban töltöttem a gyermekkorom, ezért az volt az elképzelésem, hogy ha majd felnövök, akkor egy hasonló település iskolájában tanítom a gyerekeket. Ál-mom középpontjában egy kedves pedagógus, **Béndek Mária** néni állt, akit nagyon szerettem és úgy gondoltam, hogy az ő kedvességét és gyermekszeretetét érdemes lesz követni. Megtaláltak azok a feladatok, amelyek igazolták, hogy van érzésem a gyerekekkel való foglalkozáshoz, ezért a zsámbéki Apor Vilmos Katolikus Főiskolára jelentkeztem, ahol ember és társadalom műveltségi területen végeztem. Amennyiben ez a hivatás lett volna az életutam, akkor most történelmet tanítanék az általános iskolában.

– **Mi terítette el ettől a lehetőségtől?**

– A főiskola végzős hallgatójaként felkértek, hogy koordináljam a tanító szakos hallgatók szakmai gyakorlatait. Emellett megbíztak, hogy vegyek részt a felvételi eljárások szervezésében, így kerültem a tanulmányi osztályra és 1999-től a magyar felsőoktatás vált az életutammá. Eleinte úgy tűnt, hogy a Zsámbéki-medence hosszú ideig munkahelyem lesz – ráadásul a közelbe, Tökre költöztünk. 2003-ban egy felújítás során leégett a főiskola tetőszerkezete, ezért 2004-ben átköltözött Vácra, így véget ért a 100 éve keresztes nővérek által indított tanítóképzés Zsámbékon.

Kisebbik fiam születését követően munkát kerestem, ekkor jelentkeztem az Egyetem álláshirdetésére, sikeres felvételemet követően egy évig elődömmel dolgoztam.

Az Egyetemen folytatott munka mellett további két diplomát szereztem: a Károli Gáspár Református Egyetemen a felsőoktatási igazgatási szakértő szakirányú továbbképzést, néhány éve pedig a Metropolitan Egyetemen a protokoll szaktanácsadó és rendezvényszervező szakot végeztem el.

Mivel a munkám elég összetett, így mindkét kiegészítő diplomára szükség van, hiszen fontos az elméleti tudás is, amit a korábban megszerzett gyakorlati tapasztalatok mellett kamatoztat-hatok.

– *Picinyke irodáját hallgatóktól kapott emlékek teszik otthonossá és barátságossá. Egy kis táblába a következő feliratot égették: Minden út Csapó Timihez vezet. És ez így van most is, amikor beszélgetünk. Bár az osztály ma nem fogad látogatókat, mégis többen csengetnek. Hogyan tudja összefoglalni a feladatait?*

– A legfontosabbnak a hallgatók támogatását tartom tanulmányaik során, ennek szoros részét képezi az adminisztráció pontos vezetése a beiratkozástól az oklevél kiállításáig. Munkánkat alapvetően a felsőoktatás ciklikussága, a tanév mindenki által ismert körforgása határozza meg. Rengeteg adatszolgáltatási feladatot is ellátunk, illetve az ezzel kapcsolatos beszámolók is sok időt vesznek igénybe. Az Egyetem különböző bizottságainak titkári és koordinátori feladatai is hozzám tartoznak. A feladataim egy jelentkező diáktól, a kezdő állatorvoson át, a nyugdíjas állatorvosok életpályáját ölelik át.

– *Ezt hogy kell érteni?*

– A Magyarázat egyszerű: már az Egyetemre történő jelentkezés előtt kapcsolatba kerülünk az érdeklődő diákokkal, de doktori esküjük után sem ér véget a kapcsolatunk. Tehát a toborzásban is részt veszek és a jubileumi diplomásoknak is én vagyok a „tanulmányisa”.

A Marek József ösztöndíj alapítása rávilágított, hogy egyetemünk képzési kínálatát minél jobban meg kell ismertetnünk az érdeklődőkkel, ezért tavaly ősszel az összes középiskolát levélben tájékoztattuk arról, hogy szívesen veszünk részt a pályaorientációs napjukon. Nagy volt az érdeklődés, így több, mint 40 gimnáziumba látogattunk el kollégáimmal, ahol előadásokat tartottunk Egyetemünkről és szakjainkról. Sajnos még mindig az a tapasztalat, hogy sokan nem tudják, hogy Magyarországon önálló Állatorvostudományi Egyetem létezik, amely

A Családbarát Egyetem oklevelet az Akadémián adták át

nem tartozik sem orvosegyetemhez, sem más intézményhez. Éppen ezért mindenhol ott kell lennünk, ahol a lehetséges hallgatók találkozhatnak a felsőoktatás szereplőivel. Ez a toborzási tevékenység az Educatio Kiállításon csúcspontot ér el, amikor 3 napig keményen álljuk a sarat aktív hallgatóinkkal.

2024-től hatalmas változás lesz a felvételi eljárásban, ugyanis visszatér a szóbeli felvételi beszélgetés. Az eddigi többletpontokat felváltja az intézményi pontok rendszere, mely jóval nagyobb autonómiát biztosít a felsőoktatási intézmények számára a leendő hallgatók kiválasztásában. Nálunk ez úgy jelenik meg, hogy a 100 pontból 60 pont lesz a szóbeli felvételi beszélgetés, ahol vizsgáljuk a felvételizők szak iránti szakirányú érdeklődését, logikai gondolkodását, kommunikációs képességét. Megnézzük a jelölt pályaalakultságát, motivációját, továbbá beszámítjuk a korábbi munkatapasztalatát is.

A felvételtől kezdődően folyamatos a munkánk a hallgatókkal, együtt küzdjük végig az öt és fél – néha hat és fél – év tanulmányi időt. A II. félévben intézzük a szakmai gyakorlattal kapcsolatos megbízási szerződéseket, a végzetek számára heti rendszerességgel küldöm az álláshirdetéseket és az igényelt Állatorvosi Kártyát.

A Tanulmányi Osztály állítja ki a nyugdíjba vonulók igazolását is. Minden évben van egy különleges évfolyamom, az arany-, gyémánt-, vas-, rubin- és gránitdiplomásoké. Megkérjük a kormányhivatalokat, hogy segítsenek a jubileumi oklevélre jogosult doktorok felkutatásában, valamint hirdetés tesztünk közzé a Magyar Állatorvosok Lapjában és a Kamarai Állatorvos újságban. Idén az 1973-as évfolyam következik, május 31-ig lehet jelentkezni, beküldeni a szükséges dokumentumokat. A megkapott önéletrajzokból és fényképekből egy kis könyvet szerkesztünk Jubileumi Évkönyv címmel, amit nagy örömmel fogadnak az érintettek, mert itt szereznek tudomást arról, hogy mi történt régi évfolyamtársaikkal az elmúlt évtizedek alatt.

– *Hogyan tudja elválasztani a mindennapokban a Horváth családot, a hallgatók nagy családjától?*

– Az élet ezt megoldja a maga sajátos módján, gyermekeink „belenőttek” az Egyetembe. A két gyerek nevelése mellett, egyre közelebb kerültem ahhoz a korosztályhoz, akikkel itt az Egyetemen foglalkozom, ennek köszönhető, hogy jobban megértem problémáikat. A családi légkört jellemzi, ha például egy hallgatónak leszakad a gombja, akkor hozzám bátran fordulhat, van nálam tű és cérna.

A nagyobbik fiam Mosonmagyaróváron végzett élelmiszermérnök alapszakon és jelenleg egyetemünkön dolgozik, a munka mellett pedig az okleveles élelmiszermérnök MSc oklevelet is megszerezte. A kisebbik fiam gimnazista, tőle tanulom a mai szlenget, az új kütyük használatát, segítségével ismerkedem a fiatalok kommunikációs platformjaival, ezeket folyamatosan bevezetjük az egyetemi kommunikációba.

– **A gyerekeknél maradvá, szívügyének tekinti a házasság egyetemisták segítését.**

– Igen, a saját életem is bizonyítja, fiatalon is lehet házasságot kötni és gyerekeket nevelni. Tavaly szeptemberben elnyertük a Családbarát Egyetem címet, melyet az Akadémián ünnepélyes keretek között adtak át és örömmel tölt el, hogy ebben nekem is volt egy kis részem. 5 évvel ezelőtt a folyosón járva figyeltem fel arra, hogy a szakállatorvos képzés hallgatói, akiknek már gyermekük volt, jobbra a családdal együtt érkeznek. Elgondolkoztam azon, hogy miért a folyosón kell tisztába tenni a gyereket? Megszületett az ötlet, rendezünk be egy baba-mama szobát! Vásároltunk hűtőgépet, mikrohullámú sütőt, amiben meg lehet melegíteni a tápszert, a kollégák felajánlásából kiságyakat, szőnyeget, széket és játékokat kaptunk. Az Egyetem anyagilag is támogatja a gyermeket vállaló hallgatókat: az eseti támogatás 100 ezer forintig terjed, amihez elegendő bemutatni a gyermek születési anyakönyvi kivonatát, a pénz mellé jár egy hintaló is.

Tavaly megszerveztük az első Családi délutánunkat hallgatóink számára, amit idén május 8-án folytatunk. Törekvéseinkben a Három királyfi, három királylány alapítvány is támogat bennünket. A Családbarát Egyetemek célja, hogy a kívánt gyermekek megszülethessenek, illetve a fiatalok és családok megfelelő támogatást kapjanak a párkapcsolatokkal, családalapítással, gyermekneveléssel kapcsolatos kérdésekben és problémákban. Erre építve célul tűztük ki, hogy részt veszünk a családdal, gyermekvállalással kapcsolatos szem-

léletformálásban és további programokat dolgozunk ki, illetve új fakultatív tantárgyakat hirdetünk meg ebben a témában.

– **Kire tud a legjobban támaszkodni az Egyetem?**

– **Dr. Sótonyi Péterre**, aki mindent megtesz a hallgatókért, kevés ilyen hallgatóbarát rektorral találkoztam. Ha felhívom, sosem mondja, most nem ér rá. Emellett a hallgatóktól is rengeteg segítséget kapok az Educatio kiállítás lebonyolításában és egyetemi rendezvények előkészítésében.

– **Mi volt a legizgalmasabb hallgatói kérés, amivel találkozott?**

– Egy hallgató fiúnak az volt az álma, hogy ha elvégzi az Egyetemet, ami sok küzdelemmel járt, a diplomaátadó napján felhozza a lovát és megmutatja Rektor Úrnak a rektori hivatalban. Ez sikerült is neki, ami nagy örömet és meglepetést váltott ki, a gond már csak a lépcsőről való lejutással volt...

– **Mivel foglalkozik szabadidejében szívesen?**

– Szeretek a hétvégeken sétálni a kutyánkkal a Nyakas-hegyen. Hetente kétszer járok pilates tornára, s tagja vagyok egy olvasóköri körnek is, ahol havi rendszerességgel találkozunk, ilyenkor az előzőleg kiválasztott könyvet dolgozzuk fel, mindenki elmondja a véleményét, mi tetszett és miért, majd választunk egy következő művet. Így lehetőség nyílik olyan könyvekkel is megismerkedni, melyeket lehet, hogy előzőleg magamtól nem választottam volna. Széles a skála **Péterfy-Novák Éva, Dragomán György, Guzel Jahina**, hamarosan pedig **Fábián Janka** regényét fejezem be. Szeretem az írónőket, mert könyvei egy régi korba engednek bepillantani, általában egy család, benne a nők küzdelmes életét mutatják be.

A gyerekkori kedvenc kutyafajta, a kuvasz szobrával

– **Tök a kenyérlángosáról is messzi földön híres!**

– A töki pompost örömmel készítem. Az International Day-en is nagy sikert arattam vele, a hallgatók jóízűen fogyasztották. A Nyakas Pincészet bora is a jó hírünket kelti, lokálpatriótaként vendégségbe is ezt visszük és szívesen adom ajándékként is.

– **Nem gondolt még arra, hogy induljon az üllői fogathajtó versenyen?**

– Nem, mivel közelebb áll hozzám a főzés, két éve szívesen fogadom a felkérést a főzőverseny zsűrijébe, így végig köstölhatom az ízletes ételeket, amiket a kollégák készítenek. Ezt a pozíciót annak is köszönhetem, hogy 2018-ban a „Sotó Angyalai” csapattal második helyezést értünk el. A zsűriben két mesterszakáccsal dolgozom, akiktől mindig ellesek pár ötletet, melyeket otthon ki is próbálok.

– **Beszélgetésünket zárva arról kérdezem, hogy mi a legnagyobb álma?**

– Úgy gondolom, hogy ehhez a munkához tolerancia és empátia kell, szeretném, ha a jövőben is kellő türelemmel és nyitottsággal tudnám el látni a szolgáltatomat. Azt kívánom, hogy amikor felvesszünk egy hallgatót, érezze jól magát az egyetemen, legyen kitartó céljai elérésében, közben váljon önállóvá, hozza meg egyedül döntéseit, irányítsa saját életét és lehetőleg a megadott képzési időn belül fejezze be tanulmányait. Én akkor vagyok a legboldogabb, ha ez sikerül.

Család, rokonság, barátok. Ezek voltak az első fontos fogalmak, amiket Varga Tekla negyedéves állatorvostan-hallgató beszélgetésünkben említett. Jóleső érzéssel hallgattam, ahogyan felvázolta életének feltételeit, majd az utat, amin elindult a gyermeki szívből fakadó hivatás felé, s amin édesanyja biztatásával, édesapja és nővére segítségével halad előre. Rátalált arra az orvosra is, aki a bizalmába fogadta, a rendelőjébe engedte, lehetővé téve, hogy az iskolában tanult hétköznapi gyakorlatával és alternatíváival ismerkedjen. A hallgatói önkormányzatban végzett munkája a kikapcsolódását segíti, emellett diákköri dolgozathoz gyűjt anyagot, és Royal Canin ösztöndíjat nyert.

Beszélgetés Varga Tekla állatorvostan-hallgatóval „Olyan ember szeretnék lenni, mint amilyen az édesanyám”

BALÁZS GUSZTÁV

– Budapesten születtem, de a családom, a rokonság és a barátaim Adácshoz kötnék. Édesanyám az általános iskolában titkárnőként dolgozik, édesapám pedig egy igazi ezermester, nincs olyan, amit ne tudna megcsinálni vagy megoldani. Van egy 8 évvel idősebb nővérem is. Ő tanítónőként elsős gyerekekkel foglalkozik, teljes elkötelezettséggel a pedagógus pálya iránt. Már gyerekként is nagyon közel álltunk egymáshoz, de ezt mindennél jobban bizonyítja az, hogy a napokban felkért esküvői tanúnak. Vele együtt vallom, hogy édesanyánk az egyik legjobb barátunk is. Bármi rossz ér bennünket, mi mindig összetartunk és átlendülünk az akadályokon.

– **Nem érezte túl kicsinek a szülőfaluját?**

– Én kifejezetten szerettem, hogy ilyen kicsi, de mégis élettel teli faluban nőttem fel. A kezdetek kezdetétől rengeteg barát vett körül, és velük együtt elég fiatalon belecsoportunk a táncok varázslatos világába, ami hamar a szenvedélyünk is lett. Ma már ez sajnos csak hobbi szinten van jelen az életemben, de ennek ellenére a testvéremmel évről-évre tartunk tánc táborokat főként elsős és másodikos gyerekek számára. Azt elfelejtettem említeni, hogy az egész családom ilyen táncoslábú.

A későbbiekben izgalmas volt középiskolásként faluból városba ke-

"Mindig megnyugtattott, ha állatok vettek körül"

A szerző felvétele

rülni. A gyöngyösi Berze Nagy János Gimnáziumban tanultam tovább, nagyon sok szép emlék köt ide.

– **Melyik döntése született meg előbb? A gimnázium vagy az állatorvosi hivatás választása?**

– Az utóbbi. Már gyerekként tudtam, hogy állatokkal szeretnék foglalkozni, és a gyógyítás gondolata is hamar

körvonalazódott bennem. Nagymamám gyakran emlegeti, hogy hazaérve az iskolából kislányként először megírtam a leckémet, majd rohantam ki az udvarra, és órákat töltöttem kint a kutyájjal, Bobival. Igazából így visszaemlékezve mindig megnyugtattott, ha állatok vettek körül.

Emiatt nem is volt nehéz megszeretnem a gimnáziumban a biológiát és a kémiát. Ami külön öröm számomra, hogy mennyire nagy büszkeséggel tölti el az otthoniakat annak a gondolata, hogy egyszer doktor lesz belőlem, hiszen utoljára az üknagyapám szerzett jogi doktor címet.

– **Hogyan ismerkedett meg az egyetemmel?**

– Először is sokat olvastam róla, majd eljöttem a nyílt napra. Az állategészségügyi verseny híre késve jutott el Gyöngyösre, amikor már minden időmet az érettségire való felkészülés foglalta le.

– **Elsőre felvették?**

– Sajnos nem, pár ponttal lemaradtam, ami életem első nagy csalódása volt. Igazából nem is tudom, hogy mit csináltam volna, ha ekkor nincs mellettem az édesanyám. Azt mondta nekem, hogy nem adhatom fel az álmomat, és nem is iratkozhatok be a másodikként megjelölt szakra, mert látja és tudja, hogy én erre a pályára születtem. Mindenben támogatott az egész családommal együtt. Majd a következő évben a két hasonló cipőben járó barátnőmmel együtt nekiveselkedtünk a feladatnak, hogy újraérettsgizünk. Soha nem örültem még annyira egy sms-nek, mint

ami a következő év nyarán azzal az üzenettel érkezett, hogy „Felvételt nyert az Állatorvostudományi Egyetemre”.

– **Milyen volt a „belépője”?**

– Minden simán ment. Már a golya-táborban megtaláltam a helyem és a kis csapatom. A golyatalálkozózn megismerkedtem **Madarász Noémivel,**

akivel szobatársak is lettünk, de az igazi mesterhármás csak akkor alakult ki, amikor **Barnácz Franciska** is a szobába került. Mindhárman tagjai vagyunk a hallgatói önkormányzatnak és ki-ki a maga területén vállal feladatot.

– **Önnek mi a reszortja?**

– A HÖK Kulturális Bizottságának tagjaként a különböző rendezvények,

regeneráló alvás, hogy kipihenjük a hetet. Erőfeszítéseinket nagy örömmükre kedvező visszhang jutalmazta, mindenkitől azt hallottuk, hogy zseniálisan sikerült az egész hét.

– **Hol tart az ideji szervezés?**

– A feladatok felosztása még előtünk áll. Azon gondolkozunk, hogy mivel lehetne még jobb, akár az International Day, akár az esti bulik soro-

az eredménye. Az is sikerre vezet, amikor együtt tanulunk a társaimmal, esetleg kikérdezzük a másikat.

– **Mi lepte meg legjobban tanulmányai során?**

– Kezdetben nem gondoltam, hogy két-három szemeszter után szabadon tudok majd beszélgetni **Dr. Major Gyula** doktor úrral, aki megengedte, hogy nála „rendelőzzek”. Ahogyan telik az idő, egyre többet mutat a munkájából, egyre több feladatot bíz rám.

– **Hogyan alakult ki a kapcsolata a doktor úrral?**

– Elsős voltam, amikor elkezdtem felhívni a környékbeli rendelőket, hogy fogadnak-e hallgatókat tapasztalatszerzés céljából. Szinte mindenhol elutasítást kaptam, jórészt a járványra hivatkozva. Ekkor történt, hogy az egyik kutyánk vemhes lett. Egy decemberi napon beindult a fiálás, Noémivel rögtön buszra ültünk, és hazamentünk Adácsra. Az út alatt két kölyköt megfialt a kutyánk, de a másodiknál már tudtuk, hogy gond van, ő sajnos el is pusztult. Ekkor hívtuk Major doktort, kérdezve, mi a teendő. Azt felelte, hogy ha egy órán belül nem történik változás, akkor vigyük be azonnal a kutyát a rendelőjébe és segít nekünk. Bevittük, ő pedig megengedte, hogy végig nézzük a császármetszést. Eközben valószínűleg meggyőződött arról, hogy jó fejek vagyunk, és én nem csak azért jönnék hozzá, hogy lógassam a lábamat. Egy idő után visszajelzett, „figyelj, akkor jössz, amikor szeretnél, én mindig szívesen látlak”. A történethez hozzá tartozik, hogy sajnos egyik kiskutyája sem maradt életben, de legalább az anyuka túlélte az operációt.

– **Milyen sikerélmények kísérik a tanulmányait?**

– Emlékeztetek azok a pillanatok, amikor a doktor úr kezembe adja az állatot, megmutatja, hogy mit kell figyelnem rajta, majd megkérdezi, szereztem-e mi a diagnózis. Örömmel tölt el, amikor eltalálok a betegséget, vagy nagyon közel járok hozzá.

Csodálatosnak tartom, hogy állatorvostan hallgatóként tanáraikkal

Mindig kell egy csapat – ez érvényes az Educatio Nemzetközi Felsőoktatási Kiállításra is

illetve az Equus bulik megszervezése. Ez persze nem egyszemélyes feladat, mint ahogy a többi program lebonyolításához is kell egy csapat. A szervezés mellett felügyelni is kell az eredményeket, az adott pillanatban felelős döntést hozni, értesíteni a segítőtársainkat. De mindez nem mehet a tanulás vagy gyakorlatok rovására, hiszen mégiscsak a diploma megszerzése az elsődleges feladat.

– **A tavalyi Equus Napok láttán úgy vélem, akár egy olimpia terhére is a vállukra vehetnék.**

– Hát nem volt könnyű dolgunk, de megérte a fáradságot és az izzadáscseppeket. A hét végére szinte minden a nyakunkba szakadt, de így is imádtuk minden pillanatát. Természetesen utána következett a konstans

zata. Új programokon is törjük a fejünket.

– **Azt mondják, hogy az egyetemistának meg kell tanulnia tanulni.**

– Bár a Covid beleszólt ebbe a folyamatba, de azért én próbáltam kialakítani magamnak egy módszert. ZH-k vagy vizsgák előtt sokkal koncentráltabban tanulok, három-négy nap csak az adott tárgyról szól az életemben. Gyakran mindent memorizálni, ismételni. Beosztásokat készítek, hogy egy adott napon mettől-meddig tanulok egy-egy fejezetet. Szeretek hangosan tanulni. Amikor már-már besokkollok a tanulástól, akkor odaállok a nővérem elé, átadom neki a tételsort, ő „húz”, én pedig felmondom az anyagot. Kihívások elé állítom magam, aminek általában megszületik

dolgozhatok együtt izgalmas feladatokon. **Dr. Keve Gergő** PhD hallgató, tanszéki állatorvos témavezetésével tudományos diákköri dolgozatot írok a Parazitológiai és Állattani Tanszéken Hyalomma marginatus kullancsokról. Én lovakról és szarvasmarhákra, egy hallgatótársam madarakról gyűjt kullancsmintákat.

Rendelői tapasztalataim és a TDK munkám bátorított arra, hogy pályázzam a Royal Canin ösztöndíjra, amit el is nyertem. A személyes interjúm előtt azon gondolkodtam, hogyan tudnék jó benyomást tenni, és elérni azt, hogy megjegyezzék, ki is vagyok én. Ezért tanácsot kértem nővérem rendkívül kreatív vőlegényétől, aki azt tanácsolta, hogy viseljek valami olyan ruhát magamon, ami még azelőtt megfogja az emberek figyelmét, mielőtt bármit is mondanék. Ezért döntöttem egy élénk piros színű ing mellett (ami ugyebár a Royal Canin színe), és legnagyobb meglepetésemre rögtön megjegyezték, hogy milyen remek metakommunikációt alkalmaztam. Ezek után alaposan kikérdeztek – szerencsére jó a „beszélőkém” is –, majd nekem ítélték az egyik ösztöndíjat.

– Szerzett-e már tapasztalatot az Egyetem klinikáin?

– Igen, de a kötelező ügyelet miatt javarészt még csak az üllői klinikán. A tavaszi félévben fogok ügyelni a kisállatklinikán. Eljutottam viszont Mezőhegyesre, ott végeztem a nyári gyakorlatomat. Főként szarvasmarhával foglalkoztam. Szarvtalanítástól, injekció beadásán át, az elletésig rengeteg feladatban részt vehettem, s mindenben segítségemre voltak a dolgozók.

– Vannak-e példaképei?

– Igen, több is van. Leendő állatorvosként az az aktuális példaképem, akitől tanulok. Ha azt kérdezi, hogy milyen ember szeretnék majd lenni, akkor természetesen az édesanyám a példaképem. Ha azt nézem, hogy ki mennyit tesz a családjáért, akkor apukámat és a nővéremet kell megemlítenem.

– Hogy érzi magát Budapesten?

– Remekül, hiszen jó a közösség, sok

sportolási és művelődési lehetőséggel élhetek. A múlt év végén már panaszoltam a szüleimnek, hogy régen voltunk színházban, úgyhogy karácsonyra dupla színházjeggyel leptek meg minket. Megnéztük a Portugált és a Made in Hungáriát is a József Attila Színházban.

– Olvasás?

– Szeretek nekiülni egy jó könyvnek is. Most az Ahol a folyami rákok énekelnek című regény a kedvencem, amiből film is készült. Kikapcsolódásként szívesen olvasok krimit, romantikus regényt. Mivel nagymamám könyvfüggő, nála mindig találni valamilyen kincset.

– Ha mozgást tanít, akkor biztosan szeret sportolni is...

– Rendszeresen futok a kollégium környé-

kén, a Pillangó úton, vagy a Rákos park mellett és most majd a Margitszigetre szeretnék kimenni.

Tagja vagyok az Ultrabalatonra készülő egyetemi csapatnak. Jobban szeretek ugyanis társaságban futni, mert akkor jobban kitartunk, könnyebb növelni a távot.

Emellett a szívemhez közel állnak a saját testsúlyos edzések, a crossfit és így tovább.

– Vajon főznek-e együtt a kollégiumban?

– Előfordul, hogy nekiállunk együtt főzni, hárman vagy akár többen is a társaságból, de a hétköznapiakban mindenki magára főz. Nagyon szeretjük velem az élen a különböző húsos, illetve tézsaételeket, gyakran újdonságokat is kipróbálunk, mint például galamblevest vagy akár valamilyen vadhús.

"Budapest környékén képzelem el a leginkább a jövőmet, de még nem köteleztem el magamat egy irányba sem"

– Gondolkodott már azon, hogy mely irányba szakosodik és hol szeretne majd dolgozni?

– Elsősorban a kisállatgyógyászat vonz, mert szerintem abban találtam meg leginkább önmagam.

A rendelőben számos ortopédiai esetet láttam, de a belgyógyásztól sem zárkózom el. Ezek mellett azonban nagyon érdekelnek a szarvasmarhák is! Vegyes praxisról álmodom, de sajnos a szarvasmarha tartás nem igazán jellemző a vidékünkre, legfeljebb a közeli Jászságra.

Budapest környékén képzelem el a leginkább a jövőmet, de még nem köteleztem el magamat egy irányba sem. Társaimmal szeretnék megnézni egy-két budapesti rendelőt is, mert azokban biztosan más lát az ember, mint vidéken. Hogy mibe szeretek bele, az még a jövő zenéje.

Határok nélküli volt a február 9-én az Aulában 27 kiállítóval megrendezett állatorvosi állásbörze. A standokon az állatorvosi hivatás megannyi területét érintő ajánlatokkal lehetett ismerkedni. A külföldi kiállítók egy részét online kapcsolaton keresztül érthették el a hallgatók. Az Alma Materünkől a Yale katedrájáig című videóbeszélgetésen Rhiannon Rodgers kérdezte Dr. Horváth Tamást, a Yale Egyetem Orvostudományi Karának és az Állatorvostudományi Egyetem Anatómiai és Szövetani Tanszékének kutatóprofesszorát. A Tolnay előadóban AniCura workshopok zajlottak. Egész nap lehetett tanácsot kérni önéletrajz készítéssel, munkakereséssel, állásinterjúra való felkészüléssel kapcsolatos ügyekben Szentiványi Veres Réka pszichológustól. Simon Rozália mediátor a munkahelyi konfliktusok kezelésének módjáról, az asszertív kommunikációról osztotta meg javaslatait a hozzá fordulókkal. Sokan érdeklődtek az Egyetem doktori iskolájának és Erasmus Irodájának munkatársainál is.

Kontinenseken ívelt át a hatodik állásbörze

Vásárhelyi Annamária: Szeretnék minél több helyen benézni a kulisszák mögé

– Széles választékát ismertem meg az elhelyezkedési lehetőségeknek a kisállatgyógyásztól a különböző haszonállatok orvoslásán át a gyógyszergyártásig – nyilatkozta lapunknak **Vásárhelyi Annamária** negyedéves hallgató. – Emellett több lehetőséget is bemutatnak a munkahelyek megismerésére céges gyakornoki programok vagy az Egyetem kötelező gyakorlati keretében. Szeretném kipróbálni a legszimpatikusabbakat, hogy megkönnyítsem a döntést, hová menjek dolgozni végzésem után.

Annamária debreceni gyermekkorától erre a pályára készül, és ettől az álmatól a gimnáziumban sem távolodott el. Kezdetben a lógyógyászat volt a mindene, ma már az állatorvosi szakma más területei, így az élelmiszer-egészségügyi vonatkozások is érdeklik, mert mint mondta, szereti tudni, hogy mi van az ételekben.

– A tavalyi állásbörzén is részt vettem – folytatta. – Akkor is végig jártam a

kiállítókat, így ismertem meg a Bonafarmot, ahol a nyári gyakorlatomat töltöttem a sertéságazat ácsi telepén. Ennek a megszervezésében is segítettek. Gyors és releváns válaszokat kaptam a kérdéseimre. Doktorrá avatásomig szeretnék minél több helyen benézni a kulisszák mögé. Tapasztalataim szerint az Állatorvostudományi Egyetem hallgatóit mindenhol szívesen fogadják.

Második féléve elmaradhatatlan társa egy mentett kiskutya, aki jól kijön a fajtársaival, de a gyerekek a kedvencei. Hozzátette, örömmel tölti el, hogy az Egyetemen befogadó a hallgatói közösség és mindenhová együtt tudnak menni kedvencével, sehonnan nem rakják ki őket.

Simon Rozália Katalin: Ne féljenek meghatározni az igényeiket!

Az Egyetem a börze szervezése, a helyszínről való gondoskodás és a technikai feltételek biztosítása mellett több munkatársát is „csatasorba” állította a látogatók segítésére. **Simon Rozália Katalin** kommunikációs

menedzser mediátorként állt rendelkezésre.

– Azonos problémával keresett meg két pályakezdő, akik már dolgoznak egy rendelőben. Hátrányban érzik magukat, mert a munkakörülményeik nem megfelelőek. Tanácsot kértek tőlem, hogyan tudnának úgy kommunikálni a vezetőjükkel, hogy abból ne legyen bajuk. Azt szeretnék, ha nem tűnnének túlságosan erőszakosnak, viszont megkapnák azt, amire szükségük van feladataik jó elvégzéséhez. Azt javasoltam nekik, ne féljenek ettől, mondják el, mi az igényük, de érzelmeik kifejezésekor vigyázzanak a tárgyilagosságra, vagyis a főnökük igényeit is megértve beszéljenek.

– Munkáltatók nem jönnek hozzám, pedig kíváncsi lennék a másik félre is – tette hozzá a Kommunikációs Osztály munkatársa. Azt is elmesélte, hogy egy munkát kereső orvosi asszisztens is fordult hozzá, aki már hosszú ideje nem talál munkát. Kíváncsi volt rá, vajon mi lehet ennek az oka?

Bár ez nem a szakterületem, de meghallgattam a stratégiáját, hogy hogyan kommunikál az állaspályázatokon. Átbeszéltük a különböző technikákat, én az asszertív hozzáállást javasoltam. Határozottnak kell lenni, elmondani, mire van szüksége a pozíció betöltéséhez. Nem szabad túl törtetőnek mutatkozni, de lealacsonyítani sem szabad magunkat.

– **Tanítani kellene, hogyan kommunikáljunk a mindennapi életben!**

– Gyermekkorban el kell kezdeni, ha nem is alsóban, de felsőben minden-

képpen. Osztályfőnöki órákon lehetne gyakorlatokat végezni. Kártyajátékokkal, szituációs feladatokkal könnyen meg lehet érteni, hogy milyen stílusban érdemes beszélni a másik emberrel azért, hogy elérjük, amit szeretnénk. A lényeg nem a manipuláció, hanem a megértés. Megértsem azt, hogy a másik mit szeretne. Minden téren egymás jobb megértésére kell törekednünk.

Fekete Enikő: Őserdőkben veszélyesebb dolgozni

Ki gondolná, hogy egy hip-hop táncos szeme felcsillant, amikor megérkezett *Az orrszarvúk hajnala* – Gyöngyi Krisztián ökológus élete és küzdelme az ikonikus faj megmentéséért című könyv bemutatójára az állatorvosi állásbörzén? **Fekete Enikő** azonban nemcsak hip-hop táncos, hanem állatorvostan-hallgató és a Marek József Szakkollégium elnökségének tagja. Elsők között érdeklődött a közönségből arról, hogy miként tud egy mai fiatal bekapcsolódni a vadon állatainak gyógyításába.

– Kisközségben lakom Debrecen mellett és nagyon régi álmodom a vadállatokkal való foglalkozás. Éppen ideértem az előadásra, ahol szinte kézzelfogható közelségbe került ez a szakterület, és felkészült emberektől tájékozódhattam a hazánkból is elérhető lehetőségekről. **Őserdőkben**

Balogh Boglárka, a kötet szerzője

vagy a szavannákon veszélyesebb dolgozni, mint egy hazai rendelőben beteg állatokkal, bár az sem veszélytelen, mint ahogy szarvasmarhatelepen is érheti baj az orvost. Az itt bemutatott könyv is egyfajta memoár, hiszen főszereplőjét egy orrszarvú sebezte halálra.

– **Képesnek érzi magát a vadonban gyógyítani?**

– Igen! Kevésbé tudom elképzelni magam egy rendelőben, mint egy rezervátumban, állatmentőként. A könyvbemutató végén szívesen válaszoltak az ezzel kapcsolatos kérdéseimre. Én persze még nem tudom, hogy mivel szeretnék majd foglalkozni, mert számos területen találni kihívást. Az orrszarvú mentéshez, a csimpánzokkal vagy a gepárdokkal való foglalkozáshoz külön-külön speciális tudásra van szükség. Megadtak egy elérhetőséget és átfogó tájékoztató anyagot küldenek nekem, hogy orientálódni tudjak Afrika, Ázsia vagy Ausztrália felé.

Fekete Enikő számára tehát egy kü-

Workshop a Tolnay-előadóteremben

lönleges lehetőséggel bővült az állásbörze kínálata. Tavaly is részt vett ezen a programon, amit nagyon jó lehetőségnek tart az ismerkedésre. Számos olyan információt meg lehet szerezni, ami az egyetemi tanulmányok során nem igazán lehetséges, mert a tananyag elsajátítására koncentrálnak a hallgatók és kevésbé arra, hogy mire specializálódjanak. Fontosnak tartja a külföldi munkalehetőségek megismerését is.

Kiss János: Jó lenne több lógyógyászati kiállító

– Számomra ez volt a második állásbörze, amin részt vettem – válaszolta kérdésünkre **Kiss János**, akit időközben állatorvos doktorrá avattak.

– Tavaly voltam először, korábban még túl távolinak éreztem, hogy az Egyetem utáni terveimmel foglal-

kozzak. Azt tapasztaltam, hogy a múlt évhez képest idén sokkal többen érdeklődtek az esemény iránt és látogattak el rá. Engem mindig is vonzott a külföldi munkavállalás gondolata, így örömmel láttam, hogy idén is több külföldi kiállító is jelen volt és nagy népszerűségnek örvendtek. Ezt azért is tartom fontosnak, mert így az angol és német évfolyamok hallgatóinak is van lehetőségük informálódni jövőbeli munkalehetőségeikkel kapcsolatban.

Engem legjobban a lógyógyászat érdekel, viszont erről a területről csak egy-két kiállító érkezett, így ezt kicsit hiányoltam. A jövőben lehetne erről a területről is több kiállítót meghívni, habár tudom, hogy csak a hallgatók töredéke tervez a végzés után tisztán lógyógyászatot foglalkozni. Annak ellenére, hogy nekem már megvan a végzés utáni helyem, több nemzetközi toborzó céghez is regisztráltam. Később ez még jól jöhet.

Dr. Horváth Tamás boldogulásának titka a nyitott gondolkodás

Az Állásbörze egyik legjobban várt eseménye egy kiemelkedő alumni vendég érkezése, akit a hallgatók meginterjúvolhatnak tapasztalatairól, életéről és karrierjéről. Idén egészen Amerikáig utaztak a rendezvényen résztvevők, igaz csak virtuálisan, hiszen **Dr. Horváth Tamás** Connecticut államból jelentkezett élőben, hogy **Rhiannon Rodgers**, végzős állatorvos-tanár-hallgatóval beszéljessen.

Dr. Horváth Tamás, a Yale Egyetem Orvostudományi Karának és az Állatorvostudományi Egyetem, Anatómiai és Szövetani Tanszékének kutatóprofesszora, aki a nemrégiben megjelent ranglista alapján, a világ legtöbbet idézett kutatóinak egyike.

33 éve érkezett a Yale Egyetemre, csodálatra méltó karrierje nem vitás, ugyanakkor őszintén vallott nehézségeiről is, melyekkel pályája elején szembesült, többek között az álla-

toktól való félelméről, illetve allergiájáról – ami nem szolgálja az embert, ha történetesen állatorvosnak tanul.

Mesélt az Állatorvostudományi Egyetemen töltött idejéről, men-

toráról, **Dr. Hajós Ferenc** professzorról és a **Dr. Sótónyi Péterrel** való munkaságáról, arról, hogy az állatorvostudomány miként adott szilárd alapot a későbbi kutatói pályához és sikerekhez.

Szó esett a kutatói lét szépségeiről, az ismeretlen kutatásának szabadságáról, melynek gondolkodásmód formáló hatása tetten érhető Horváth professzor oktatói gyakorlatában. Boldogulásának titkaként a nyitott gondolkodást hangsúlyozta, melyre saját hallgatóit is ösztönzi. Mesélt kutatási területéről, mely a központi idegrendszer endokrin szabályozásban betöltött szerepét vizsgálja, illetve a jövőbeli lehetséges irányokról, mint például az anyagcserezavarok és a pszichiátriai megbetegedések, különösen a skizofrénia kapcsolatának vizsgálata. Legnagyobb kihívásnak azt tartja, hogy munkája során ne okozzon feleslegesen fájdalmat.

Szívügyének tekintti a kutatások alkalmazásával használt állati modellek számának csökkentését, ahol lehetséges, növényekre cserélését.

A beszélgetés zárásaképp az Egyesült Államok területén való elhelyezkedési lehetőségekről és a teljesítendő vizsgákról kaphatott információt a hallgatóság.

Országos Állatorvosbál

A 2023. évi Országos Állatorvosbál február 11-én zajlott az Egyetem Aulájában. A nagy hagyományú eseményt idén is **Dr. Sótornyai Péter** rektor, fővédnök nyitotta meg. Rögtön rámutatott, keresve sem lehetne találni más táncos estélyt Budapesten, aminek védnökei között oly sok jeles sportolót

lehet felfedezni, mint az állatorvosbálon. A bál rangját emelő tisztséget a Magyar Állatorvosi Kamara elnöke és az országos főállatorvos is elvállalta.

A tradíciókhoz híven ismét megtartották a jótékonyági árverést, aminek a bevétele egy hallgatói és egy állatorvosi alapítvány számlájára kerül. Ezen kívül művészek és színvonalas zenekar is gondoskodott a jó hangulatról.

Losoncz Róbert felvételei

Közösen kell választ találni a tudományos kérdésekre

Agrártudományi Doktoranduszok Szimpóziuma

Az agrárképzést folytató hazai felsőoktatási intézmények számos PhD-hallgatója mutatta be kutatási eredményeit, a Magyar Agrártudományi Doktoranduszok Szimpóziumán, melyet a Debreceni Egyetem Mezőgazdaság-, Élelmiszertudományi és Környezetgazdálkodási Karán tartottak február 24-én – számolt be róla a Magyar Mezőgazdaság.

DR. JUNG IVETT, TÖRÖK GERGELY

– A jövő kutatóinak nem elég, ha a tudományos kérdésekről egyedül gondolkodnak, a válaszokat csakis közösen fogalmazhatják meg – mondta **Dr. Csernoch László**, a Debreceni Egyetem (DE) tudományos rektorhelyettese nyitóbeszédében.

A fiatal kutatók tudásukkal hozzájárulhatnak ahhoz, hogy az agrárállalkozások hatékonyabban, fenntarthatóbban működjenek, illetve termeljenek – köszöntötte **Dr. Stündl László**, a DE Mezőgazdaság-, Élelmiszertudományi és Környezetgazdálkodási Kar dékánja a szimpóziium résztvevőit.

Az esemény kerekasztal beszélgetésén értékelték az agrár doktori képzésben résztvevők helyzetét. Mint elhangzott ők nemcsak az egyetemi tu-

dományos utánpótlás részét képezik.

Amerikában például a PhD fokozattal rendelkezők 80 százalékát vállalatok alkalmazzzák, saját kutatási és fejlesztési igények megoldására.

A helyzetértékelés során elhangzott még, hogy a döntéshozókkal közösen megoldást kell találni a nagyon alacsony ösztöndíjak (havi 140.000 Ft) kérdéseire is. Hiszen ha a képzés mellett munkát vállal a hallgató, akkor az a kutatása rovására mehet. Megoldandó még, hogy a 2+2 évig tartó időszakban a hallgatók nem hitelképesek a bankok számára, valamint hogy ezen időszak kiesik a nyugdíj számítása alól.

Hét szekcióban több mint 70 előadás hangzott el állatorvosi, állattenyésztési, élelmiszertudományi, erdészet és vadgazdálkodási, környezet- és természetvédelmi, valamint növénytermesztési és kertészeti tudományok területén.

A Magyar Mezőgazdaság Kiadó

kiemelten fontosnak tartja az agrárkutatási eredmények közérthető tudományossággal a szélesebb közönség felé történő ismertetését.

E célból különdíjakat és publikációs lehetőségeket ajánlott fel az előadók-nak.

Az Állatorvostudományi Egyetem hallgatói közül a szakmai bizottság **dr. Mag Patriknak** és a PK/PD analízis a sertés egészségügyben című témájának ítélte oda a lehetőséget.

Fotó: Török Gergely/MMG

Újra jön a VETATHON!

Az Állatorvostudományi Egyetem és az Óbudai Egyetem a két évvel ezelőtt megrendezett, sikeres eseményt követően 2023. április 21-22-én ismét megrendezi a VETATHON elnevezésű hallgatói innovációs versenyt.

A két felsőoktatási intézmény a 2021-es, nagy sikerrel zárult hackathon után újabb hallgatói innovációs versenyt szervez VETATHON néven. A két évvel ezelőtti versenyen 7 csapat 6 országból származó 41 hallgatója mérkőzött meg egymással az értékes nyereményekért. A koronavírus-járvány miatt online zajlott, de idén személyes részvétellel tartjuk meg az eseményt.

A hackathon verseny legfőbb jellegzetessége, hogy a két egyetem vegyes csapatainak 24 óra alatt kell megoldást kidolgozniuk egy problémára, és azt az 5 fős, többségében a versenyszférából érkezett zsűri előtt bemutatni – angol nyelven. A megoldás kidolgozásában szakértő mentorok segítik a csapatokat.

A győztes, Pawsome nevű csapat szarvasmarha részére microhip alapú monitoring rendszerrel jelentkezett, amely a ketózis korai felismerését tenné lehetővé. A második helyezett Veta-tech csapat innovatív gyógynövény hatóanyagú táplálékkiegészítő előállító rendszert javasolt, míg a dobogó harmadik fokán a Vengineers csapat végzett egy, különböző fertőző megbetegedések elkerülését segítő prevenció célú kisállatnyakörv és hozzá kapcsolódó applikáció ötletével.

Az idei verseny központi témája „Új technológiai megoldások az állategészségügyben és az állattenyésztésben”. A rendezvény napján a résztvevő hallgatók megismerhetik a központi témán belüli, de annál specifikusabb, valós problémát megtestesítő kihívásokat, amelyek közül minden csapat egyet választhat. E kihívásokra válaszul, a verseny végére a szervezők olyan megoldásokat várnak, amelyek a két tudományterület (állategészségügyi és műszaki-informatikai) összekapcsolásával új megközelítésű válaszokat adnak, amelyeknek akár tényleges terméké vagy eljárásá váló fejlesztése és hasznosítása is elképzelhető.

A megoldásoknak tehát alkalmazniuk kell állatorvosi és műszaki tudást egyaránt. A szervező egyetemek a korábbi hasonló versenyek alapján azt várják a hallgatói csapatoktól, hogy a hackathonon egyedi megközelítések, kibővített alkalmazási területek, sőt, új kutatási irányok is születhetnek, amelyek akár startup vállalkozások indulásá

is elősegíthetik, vagy a szponzorok számára releváns piaci hasznosítás alapját is képezhetik.

A versenyt angol nyelven bonyolítjuk le, vagyis nemzetközi képzésben résztvevő hallgatók előtt is nyitva áll. Nem csak a kapcsolódó hirdetések és tájékoztatók érhetők el angolul, hanem a 24 órás maratont követően a prezentációt angolul kell elkészíteni és előadni. Az április 21-22-i

verseny helyszínét az Óbudai Egyetem biztosítja. Az esemény előtt személyes tájékoztatót is szervezünk, ahol nem csak hasznos és praktikus információk hangzanak majd el, hanem a csapatok alakításában is segítséget nyújtunk.

A VETATHON-on előkelő helyezést elérő csapatok (és tagjaik) értékes nyereményekben részesülnek! Az érdeklődő hallgatók figyeljék a kapcsolódó híreket, a szervezők hamarosan újabb konkrétumokkal jelentkeznek!

A VETATHON támogatását a Nemzeti Kutatási, Fejlesztési és Innovációs Hivatal Egyetemi Innovációs Ökoszisztéma című pályázati konstrukcióján belül, az Állatorvostudományi Egyetem által elnyert, 2019-1.2.1-EGYETEMI-ÖKO-2019-00010 számú pályázat biztosítja.

AZ NKFI ALAPBÓL
MEGVALÓSULÓ
PROJEKT

VETHATON is here again!

After a successful event two years ago, the University of Veterinary Medicine Budapest and the University of Óbuda will again organize the VETATHON student innovation competition on April 21-22, 2023.

After the highly successful hackathon in 2021, the two higher education institutions are organizing another student innovation competition called VETATHON. In the hackathon competition two years ago, 41 students of 7 teams from 6 countries competed against each other for valuable prizes. Due to the coronavirus pandemic, the competition took place online, but this year the event will take place with in-person participation.

The main feature of the hackathon competition is that mixed teams of the two universities have to develop a solution to a problem in 24 hours and present it in English to a jury of 5 people, mostly from the private sector. Mentors support the teams in developing the solution.

The winner team named Pawsome invented microchip-based monitoring system for cattles that allows early detection of ketosis. The second-place Veta-tech team proposed an innovative herbal supplement production system, while on the third place, the Vengineers team came up with the idea of a pet collar and related app for prevention purposes to help avoid various infectious diseases.

The central topic of this year's competition is "New technological solutions in animal health and animal husbandry". As we approach the day of the event, the participating students will learn about the challenges within the central theme, but more specific, embodying a real problem, from which each team can choose one. By the end of the competition in response to these challenges, the organizers expect solutions that will provide new approaches by combining the two fields (animal health and engineering/informatics), which can even be developed and utilized into an actual product or process. The solutions must therefore apply both veterinary and technical knowledge. Based on previous similar competitions, the organizing universities expect student teams to develop unique approaches, expand areas of application, and even new research directions occur at the hackathon, which can even

result in startups or form the basis for marketizable products relevant to the sponsors.

The competition is open to international students, therefore it is conducted in English. It means that not only the advertisements and briefings will be available in English, but at the end of the 24-hour marathon, the presentation must be prepared and presented in English. The venue for the April 21-22 competition will be provided

by the University of Óbuda. Before the event, we will also organize a personal briefing, where not only useful and practical information will be shared, but we will also help to find a team for those who do not have one yet.

The teams (and their members) who rank high at VETATHON will receive valuable prizes! Students who are interested should keep an eye on related news, the organizers will soon provide more details!

Project no. 2019-1.2.1-EGYETEMI-ÖKO-2019-00010 and the VETATHON has been implemented with the support provided by the Ministry of Innovation and Technology of Hungary from the National Research, Development and Innovation Fund, financed under the University Innovation Ecosystem (2019-1.2.1-EGYETEMI-ÖKO) funding scheme.

Hagyd abba a nyavalygást és tedd, amit tenned kell!

Egy izlandi farmon felnőve, az állatok iránt érzett szeretet garantáltan beépül az ember személyiségébe. Björn Benedikt Sigurðarson ugyan tett egy kis kitérőt, az egyetemen fizikát tanult, de amikor szembesült a környékét egyre jobban sújtó állatorvos hiánnyal, egy impulzív döntést hozott. A következő interjú bepillantást enged az izlandi mentalitásba, melynek fő jellemzője a kitartás és az optimizmus, a kihívásokkal szembeni ellenállóképesség.

BULEJKA ALEXANDRA

– *Honnan származol?*

– Izlandon születtem, egy farmon élünk a sziget északnyugati részén, a semmi közepén. Van két fiú testvérem és egy lány. A szüleim gazdálkodók, édesapám juhokkal és lovakkal foglalkozik. Édesanyám juhokat, tehenekeket, lovakat, csirkéket nevel és tenyészt, külön gazdaságuk van.

– *Gondolom farmon felnőve az állatok mindig az életed részét képezték.*

– Hat éves koromig szinte egész nap a farmon voltam. Mondhatjuk, hogy több időt töltöttem haszonállatokkal, mint emberekkel.

– *Ez az oka annak, hogy az állatorvosi karrier mellett döntöttél?*

– Ennél összetettebb. Tinédzserként nagyon kedveltem és inspirálónak találtam az egyik tanáromat, aki korábban állatorvos volt, akkor már nyugdíjas. Izlandon nincs állatorvosképzés, így miután elvégeztem a középiskolát, fizikát kezdtem el tanulni az egyetemen. Nem igazán találtam meg a számításom, így dolgozni kezdtem. Ekkortájt elhessegettem a gondolatot, hogy állatorvos szeretnék lenni.

Emlékszem, hogy egyik tavasszal hazamentem segíteni a bárányok születésénél, amikor több állat elpusztult. Kemény volt és frusztráló. Azon gondolkodtam, hogy miért nem jelentkez-

tem korábban állatorvosnak. Ekkor döntöttem el, hogy most belevágok. Izlandról általában Norvégiába vagy Dániába mennek, akik állatorvosnak szeretnének tanulni, de a jelentkezési időszak ekkor már lezárult. Itt Budapesten még volt egy hetem felvételizni, ezért egy hirtelen döntést hoztam és idejöttem.

– *Hogy gondolsz most az öt évvel ezelőtti „hirtelen döntésre”?*

– Nem bántam meg. Pozitív és negatív tapasztalatokat is szereztem ebben az időszakban. Bár nem igazán gondolok a rossz dolgokra, azok már elmúltak. Most nyugi van, vége a vizsgaidőszaknak. Ha előtte vagy közben kérdezel, biztosan mást válaszoltam volna. A koronavírusos időszak nehéz volt, de nem volt mit tenni, mindenki igyekezett kihozni a maximumot a lehetőségekből. Ha egy kicsit hamarabb jelentkezek, akkor még előtte megszerezhettem volna a diplomámat. Viszont jobb volt másod-harmadévesként átesni ezen, mint tanulmányaim végén. Mindent összevetve, elégedett vagyok a döntésemmel.

– *Az interjúra készülve megtaláltam a profilod a Facebookon. Sokat nem tudtam meg rólad, néhány fotót láttam juhokkal és border collie-kkal.*

– Igen, még tiniként regisztráltam, majd sok mindent letöröltem. Direkt ilyen, szeretem megtartani magamnak a dolgokat. Szóval igen, border collie-kat tartunk otthon, mindegyik kan és nem mindig jönnek ki egymással. Alapvetően terelő munkakutyák.

– *Milyen állatokat szeretsz?*

– Nincs olyan állat, amit ne szeretnék, na jó, kivéve például a legyeket. Kevesebb kapcsolatom és tapasztalatom van a macskákkal, nem utálok őket, csak a kutyákat kiszámíthatóbbnak tartom.

– *A diploma megszerzése után milyen állatokkal szeretnél foglalkozni?*

– Haszonállatokkal, azt tervezem, hogy visszamegyek Izlandra. Amikor eljöttem, akkor a régiómban nem volt állatorvos. A környező állatorvosok megpróbálták kiszolgálni a területünket, de elég elfoglaltak voltak, nehéz volt elérni őket. Ez a fő oka annak, hogy most itt vagyok. Jelenleg hárman tanulunk onnan állatorvosnak, így a jövőben biztosan nem lesz hiány...

– *Nem tudok sokat az izlandiak állatokkal való viszonyáról. Mesélnél erről?*

– Amikor Budapestre jöttem, meglepődtem, hogy mennyi kutya van

mindenhol, ami elég menő. Ha a városokat nézzük, például Reykjavíkban nem olyan lelkesek az emberek állattartás terén. Régebben, ha a városban kutyád volt, akkor furcsán néztek rád. Ez azóta lassan változásnak indult, például korábban nem utazhattak kutyák a tömegközlekedési eszközökön, de most már igen. Másrészt, vidéken rengeteg állatot tartanak, kutyák és macskák mindenhol vannak.

Az meglepő volt, hogy a magyarok érzelmileg erősebben kötődnek a háziállataikhoz az izlandiakhoz képest. Nem azt mondom, hogy az izlandiak nem szeretik az állataikat. Az összes tehenünknek saját neve van, a kutyák bejöhettek a házba, ez teljesen normális. Amikor az egyetemi kisállatklinikán voltam és valami rossz történt az egyik állattal, akkor a legtöbb gazdának mintha az egész világa összeomlott volna. Nálunk otthon elfogadják, ha nincs mit tenni, akkor tovább kell lépni, a gyászidőszak rövidebb. Ez a gondolkodásmód durvának tűnhet, de valójában nem az. Van egy mottonk, „Petta reddast!”, ami nagyjából azt jelenti, hogy minden rendben lesz, ne aggódj.

– Szerintem ez a hozzáállás hasznos egy állatorvosnak, hiszen a kudarcot is el kell tudni fogadni. Nem borulhatsz ki minden alkalommal, ha elpusztul egy állat, az tönkre tenne.

– Teljesen egyetértek. Habár a klinikai munka rávilágított, hogy meg kell tanulnom az ilyen nehéz helyzetekben több együttérzést mutatni a gazdák felé, ezen dolgozom. Úgy gondolom, hogy sokat fejlődtem, már jobban megértem ezeket az erős érzelmeket, mint korábban.

– Ötödik éve tanulsz itt, melyik tárgyat szeretted a legjobban?

– Nehéz választani, mindig volt egy-két tantárgy, amik különösen tetszetek. Az állat fókuszú tárgyakat élvezem a legjobban, például a használlat-gyógyászatot, a lógyógyászatot és a kisállatgyógyászatot emelném ki.

– Tanultál vagy éltél már külföldön mielőtt Budapestre jöttél?

– Nem, korábban az Izlandi Egyetemen tanultam fizikát, de néhányan, köztük a húgom rámutatott, hogy én

jóval gyakorlatiasabb ember vagyok annál, minthogy egész nap egy asztalnál üljek és számolgassak. Igazuk volt. Ekkor döntöttem úgy, hogy dolgozni kezdek, egy halászatban végeztem fizikai munkát. Nagyon intenzíven, sok mozgással, így a nap végére rendkívül elfáradtam. Csodálatos volt! Nem jövőbeli karrierként, de akkoriban tökéletes volt, és mellette a farmon is el tudtam végezni a teendőket.

– És ezek után jöttél Budapestre, ami egy elég nagy város.

– Budapest tök oké, de én nem vagyok városi ember. Városban élni sok szempontból kényelmes, de én inkább a vidéki környezetet és a friss levegőt részesítem előnyben. Legálább elmondhatom, hogy megpróbáltam városban élni.

– Milyen diáknak lenni Izlandon és milyen Magyarországon? Mit tartasz a legnagyobb különbségnek?

– Izlandon minden héten voltak megoldandó feladataink és ezeket általában kis csoportokban, együtt vettük át. Megmondták, hogy mit kell tenned, milyen feladatokat végezz el és így tovább. Magyarországon inkább a saját felelősséged, hogy lépést tarts az aktuális tananyaggal. De most a fizika szakot és az állatorvosi szakot hasonlítom össze, lehet, hogy Magyarországon is hasonló a képzési stílus, ha fizikáról is szó.

A másik különbség a formalitás szintje, és az, ahogyan a professzorokkal kommunikálsz. Magyarországon tisztában kell lenni a címekkel, ez mutatja a tiszteletet. Izland lazább, mi nem használunk titulusokat, a professzorokat a keresztnévükön szólítjuk. Izlandon egyébként sincs vezetéknev, az én vezetéknevem csak az apám neve. Amikor az emberek a vezetéknevemen szólítanak, az egy kicsit furcsa, mert alapvetően azt mondják, hé, te, XYZ fia vagy XYZ lánya. Ez az oka annak, hogy minden izlandi név -son-ra, vagy nő esetében -dóttir-re végződik. Ezek csak kulturális különbségek. Ezen kívül az egyetem mindenhol egyetem.

– Mit mondanál annak, aki az Állatorvostudományi Egyetemre jönne tanulni?

– Azt, hogy nehéz lesz. Elszántnak kell lenni és beletenni a munkát. Tudatosítani magadban, hogy évekig egy másik országban fogsz élni. Mielőtt döntesz, érdemes tájékozódni a fontos dolgokról, a tandíjról, a megélhetési költségekről stb. Ha készen állsz erre a nagy elkötelezettségre és befektetésre, akkor hajrá! Ha nem vagy biztos benne, akkor próbáld ki mást, ne hozz elhamarkodott döntést! Az én döntésem spontánnak tűnhet, de évek óta a fejemben motoszkált. Ha megszerzed ezt a diplomát, akkor sokféle karrier közül választhatsz.

– Ami a karrierlehetőségeket illeti, láttalak az Állásbörzén.

– Igen, ott voltam, hasznos volt. Beszéltem néhány kiállítóval, leginkább a II. félévi gyakorlatomra keresek helyet. Hasznos tippeket és néhány e-mail címet is kaptam. Mindig jó, ha tisztában vagy a lehetőségeiddel.

– Mit csinálsz a szabadidődben?

Az egyetem mellett? Minden hobbit félretettem, de szeretem a sportot, főleg a focit és a kézilabdát. Korábban atletizáltam, nem voltam túl jó benne, de élveztem. Régebben bouldereztem, ami a falmászás egyik fajtája, de volt egy kézsérülésem, így abbahagytam. Néhány barátom itt aktívan űzi ezt a sportot, néha engem is magukkal rángatnak. Valójában a farm egyfajta hobbi számomra, a munka az új hobbi. Nem hiszem el, hogy ezt hangosan kimondtam...

Stop whining and do what you need to do

Growing up on a farm in Iceland instilled a love for animals in Björn Benedikt Sigurðarson. He may have taken a little detour through physics at university, but when he saw the need for more veterinarians in his area, he made an impulsive decision. The following interview gives you an insight into the Icelandic mindset and the national spirit of resilience and optimism in the face of challenges.

ALEXANDRA BULEJKA

– **Where are you from?**

– I am from Iceland, from a farm in the northwest part, it's kind of the middle of nowhere. I have two brothers and a sister. Both of my parents are farmers, my father farms sheep and horses. My mother raises and breeds sheep, cows, horses and chickens. They have separate farms.

– **Growing up on a farm, I assume animals were always part of your life.**

– In my first 6 years, I was at the farms non-stop. We can say that I spent more time with farm animals than people.

– **Is this the reason why you want to pursue a career in veterinary medicine?**

– It is more complex than that. I had a teacher when I was a teenager, he was a retired veterinarian, I found him very inspirational. We do not have vet schools in Iceland, and once I graduated from high school I went to learn physics at the university. I didn't really find myself there, so I ended up working for a while. At that time I had kind of stopped thinking of studying veterinary medicine.

Then one spring during lambing season, we had a lot of abortion cases on the farm. It was a rather rough and frustrating time. I asked myself why I didn't apply to be a vet before when I was thinking about it. So I decided to

go for it but it was quite late for the application. From Iceland, people usually go to Norway or Denmark for university but their application period was already closed. Here in Budapest I still had one week so I made an impulsive decision and came here.

– **This was 5 years ago, how do you think back now to this „impulsive decision“?**

– I do not regret it. I gained both positive and negative experiences during this period. Although I do not really think too much about the bad moments, they are in the past. Now, I am chill, the exam period is over. If you had asked me before or during the exam period I may have given a different answer. The Covid period was maybe the most frustrating but everybody did their best, there was nothing to do about that. In a way I wish I could have come here a little sooner and gotten my degree before Covid happened. On the other hand, I think I was lucky that it happened during my second and third years rather than at the end of my studies. All in all, I am happy with my decision.

– **I tried to do my research on you before our interview and found your Facebook profile but it is kind of short. Few photos of you with lambs and border collies.**

– Yes, I made that profile when I was a teenager and later moderated its content, it is short for a purpose, I am

rather a private person. So yes, we have border collies, all males and they are not always getting along with each other, they are working dogs used for herding.

– **What kind of animals do you like?**

– Well, that's a broad question, there is no animal that I dislike, other than flies, perhaps. I may have less connection and experience with cats, I don't dislike them I just find dogs more predictable.

– **After you get your degree, what kind of animals do you want to treat?**

– Farm animals, I plan to go back to Iceland. When I decided to pursue a career in veterinary medicine, there was no veterinarian in our area. Other vets tried to serve our area but they often had their hands full, so it was sometimes hard to reach them. This is the main reason I am here now, three of us are currently doing our studies so there will not be a shortage in the future...

– **I am not familiar with Icelanders' relationship with animals. Can you tell me about it?**

– When I came to Budapest I was surprised that so many dogs were everywhere, which is kind of cool. From the city perspective, in Reykjavík, I am not sure that people are so keen on keeping animals. People in the city who had dogs were considered weird. It is slowly changing, though. For example, dogs were not allowed on

public transportation previously, but now they are. On the other hand, the countryside is full of animals, including dogs and cats. I was surprised how strongly Hungarians are connected to their pets emotionally compared to Iceland. I am not saying that Icelanders do not love their animals. Our cows all have their own names, our dogs are allowed to stay in the house, it is normal.

When I was at the small animal clinic of the university and something bad happened to a pet most owners looked like their whole world was crumbled. In my community, people accept when there is nothing to be done and they move on, the grief period is shorter. This mindset might sound rough, but it is not. We have this motto „Þetta Reddast!“ which means things will be fine, do not worry about it.

– I think this mindset is useful for a vet, they need to handle death. You cannot freak out every time or it will ruin you.

– Absolutely. Although when I started at the clinic I realised that I need to work on this, you know, to show more empathy in hard situations. I think I am getting there, I understand these strong emotions more than I used to.

– Which part of your studies did you enjoy the most?

– It is hard to pick, there was always one or two courses I liked particularly. I prefer subjects which are more animal oriented, for example, farm animal medicine, equine medicine, and small animal medicine. These areas stood out in some ways.

– Before you came here to Budapest did you study or live abroad?

– No, I went to the University of Iceland before to study physics, but some people, like my sister, pointed out that I was a more hands-on type of person than someone who sits at a desk making calculations all day. It turned out they were right. I decided to start working in a fishery doing physical labour. It was very intense, you have to move a lot, and at the end of the day, you are extremely tired. It was wonderful! Not as a future career, but at that time it was perfect and besides that, I could do the work at the farm.

– And then you came to Budapest which is a rather big city.

– Budapest is fine but I am not a city person. There are a lot of convenient things about living in cities but I tend to prefer the rural environment and the fresh air. At least I can say that I tried to live in a city.

– What about the differences between being a student in Iceland and in Hungary? Can you compare the teaching styles?

– In Iceland we had assignments, and problems to solve week by week and we usually did these in small classes, in front of everybody. They told you that you need to do this, deliver that and so on. In Hungary, you are more responsible for keeping up with your studies for yourself. But I am comparing the physics course and the veterinary medicine, similar training might have the same style in Hungary.

The other difference is the level of formality, and how you address what you say to professors. In Hungary, you need to be aware of the titles, which shows respect. In Iceland it is more laid back, we do not use titles, and we call professors by their given names. In

Iceland we do not have last names anyways, my last name is just the name of my father. When people call me by my last name it is a bit weird because they are basically saying hey you, son of XYZ or daughter of XYZ. This is why all Icelandic names end with -son, or -dóttir in the case of a female. It is just cultural differences. Apart from these, a university is just a university.

– What would you say to someone who is thinking about applying to UVMB and plan to study veterinary medicine?

– Well, it is going to be hard, you need to be determined, and willing to put in the work. You need to be aware that you will live in another country for several years. Check the important things before you choose your direction, the tuition fees, the cost of living and so on. If you are ready for this big commitment and investment, then go for it. If you are not sure, then take your time to try out other things. I don't think it should be a hasty decision. Mine looked spontaneous but it was in the back of my head for years. If you get your degree, then you will have a lot of career options to choose from.

– Regarding career options, I think I saw you at the Job Fair last week.

– Yes, I was there, it was useful. I spoke to some of the exhibitors, mostly hunting for a place to spend my 11th-semester practice. I got helpful tips and some email addresses. Knowing about the options is always good.

– What do you do in your free time?

– Besides vet school? All my hobbies were put to the side but I like sports such as football and handball. I used to do athletics, I was not very good at it but it was fun, and I enjoyed doing it. Back then I started bouldering but I had a little injury on my hand so I kind of stopped. Some of my friends here go bouldering actively and sometimes drag me along too. Actually farming is a kind of hobby for me, work is my new hobby. I can't believe I said that out loud...

No matter what comes your way, believe in yourself!

On 24th February in the 236th academic year of the University of Veterinary Medicine Budapest, Rector Dr. Péter Sótonyi presented the diplomas of 85 and 105 graduates of the Hungarian and the English language veterinary medicine programme, respectively.

The participants were also greeted by Deputy Prime Minister Zsolt Semjén and State Secretary for higher education and innovation Balázs Hankó. On behalf of the new generation of veterinarians, Dr. Zoltán Danyi and Dr. Claire Helen Várnai bade farewell to the University.

GUSZTÁV BALÁZS

We share your feeling of celebration on one of the greatest formative days of your life, Dr. Péter Sótonyi addressed the graduates. After you take your oath and you are recognized as our fellow veterinarians, your first thought should go to the ones who helped you to become a veterinarian: your parents, your families, your friends, your supporters, your fellow students and, last but not least, your teachers.

Veterinary degrees are traditionally highly appreciated, our reputation is further boosted by veterinarians who graduated from our foreign language programmes, as students now come to us from over 60 countries.

You successfully overcame every difficulty and you can be satisfied looking at the past period, since your university years determine your career for a lifetime. You can be proud that you studied in the same buildings as many other great characters who overcame the obstacles towering over them, and realized their dreams.

You can be proud of your university which is highly recognized and

Allen Grace Catherine receives her DVM degree from Rector Dr. Péter Sótonyi
Photo: Zsuzsa Kárpáti

successful internationally as well, Deputy Prime Minister **Zsolt Semjén** emphasized in his speech, adding that Hungary's government was going to continue supporting the University's development in the future.

Noting how vital veterinary science was for Hungary's agriculture, he also

pointed out how valuable the work of veterinarians was in terms of pets and companion animals, since dogs or cats might be the only support for many people to get them through their hardships.

State Secretary **Balázs Hankó** reflected on the University's

international embeddedness, which is clearly shown by its seventy-seven active international cooperation agreements.

relatives, the joy and the exhilaration will take over the place. Just like at the end of a concert, but this was something much greater. Instead of 5

the practical semester and most of us have already found their future workplace, too, Dr. Zoltán Danyi said. Finally, we are here at the graduation ceremony. Soon the applause, the congratulations of proud parents and

and a half minutes, we had to perform for 5 and a half years, and I hope everyone goes home with the feeling: "yes, it was wonderful."

*

Let me greet the professors, teachers, friends, family and my fellow graduates.

After the most elevating minutes of the day, i.e., the oath of the new doctors, Dr. Zoltán Danyi and Dr. Claire Helen Várnai bade farewell to the Alma Mater on behalf of the Hungarian and the international students, respectively.

We passed the last exams, completed

Congratulations, you made it! This is how Claire Helen Várnai began her speech. I am grateful for being able to represent the diverse group of my fellow graduates in the past 5 and a half years.

They say: "To accomplish great things, we must not only act, but also

dream; not only plan, but also believe." Today we are witnessing how dreams become reality and recognize the ones who believed in us throughout this journey.

We thank our families who are here in the hall or watch the live broadcast. Some of them might feel they are just spectators, but as a matter of fact, we owe them that we could get to this point. Thank you for supporting us and believing in us.

We know that no matter which corner of the world we live in, there will always be something that connects us to these past years, to Budapest and the memories no one else can connect to. We realize how lucky we were to have studied here.

So don't forget: no matter what comes your way, believe in yourself! You're braver than you think, you're more talented than you know and you're capable of more than you can imagine!

*

The graduates were also greeted by State Secretary for food industry and commercial policy **Márton Nobilis** and President of the Hungarian Veterinary Chamber **Dr. Gábor Gönczi**.

*

Lars August Folkman and **David Hotchkiss** (in our picture) were presented with the Rector's Award for best academic achievements and Claire Helen Várnai received the award for her outstanding social work during her studies.

Job fair in the Grand Hall

Which is the best place at the University? I often ask our students. I get all kinds of responses. Even if they don't think so yet, our Main Hall will be a highly distinguished place in their memories. Looking at the participants of the Veterinary Ball, which returned to the Alma Mater's building this year, they seemed self-conscious at first on account of the reunion, but they got all the more comfortable at this social event.

Early on in their studies with no exam experience yet, first-year students take their oath a bit timidly in the Main Hall, then repeat it much more elatedly at the Freshers' Ball. With its pathos seemingly emanating from the walls, this hall hosts them when they showcase their talents at the Student Concert; this is where they can find out the results of their work in the student research societies each year, this is where they start their unforgettable school-leaving ceremony and, finally, this is where they are presented their diplomas at the end of their studies. The Main Hall forms a part of many events etched in their memory. Now there is one more: the veterinary job fair that was held for the sixth time since the University regained its independence.

This event has no tight scenario or programme, neither does it have any of the spectacular elements we see in celebrations. On the contrary, the job fair impresses with its serenity and depth. After an opening speech and some heart-felt encouragement from Vice Rector for International Relations **Dr. Tibor Bartha**, students soon began to look into the exhibitors' offers. Many of them decided to spend a substantial time on exploring each

stand, sitting down, asking questions, listening and understanding the offers. We have also seen recurring visitors, including some who found a summer internship with exhibitors in 2022.

Seniors studied the internship options and job offers with the expected diligence of a prospective vet. The Hungarian and international exhibitors were quite aware that they were welcoming the future's highly-educated experts looking into their career options in the widest spectrum of their profession. Getting their questions answered by veterinarians further increased students' trust in the event.

The Veterinary Job Fair was outstanding in terms of the number of international exhibitors, which comes as no surprise in our Main Hall, since if you have so many excellent foreign students as our University does, you will need attractive job offers to ensure the success of graduating students.

Interestingly enough, about 5-10 percent of our job fair's visitors came on four legs. The social skills of the well-behaved dogs showed they were in good hands.

How can students profit from the information gathered at the Job Fair? Will these early contacts develop into close ties? These are questions for the future. What we already know is that the careers arising from 11 semesters of studying and the results of this event will be a blessing for the memory of the Main Hall again. After the major construction project is completed, the new Main Hall will take this role in the minds of graduates.

Gusztáv Balázs

Interview with Head of Students' Secretariat, Tímea Horváthné Csapó „Learning is not the only lifelong thing..”

What does the Alcsút Arboretum have to do with the University of Veterinary Medicine Budapest? Why does the Head of the Students' Secretariat keep needles and threads in her desk drawer? If you read our interview with Tímea Horváthné Csapó, you'll get the answers to these questions. Together with her family, she crosses the ridge of the Buda Mountains every day, she calls the István Street Campus her home until late afternoon, and she spends the rest of the time in the Zsámbék Basin. Here's an excerpt from the interview.

GUSZTÁV BALÁZS

– I was born in Székesfehérvár and grew up in a nearby village called Tabajd. I went to elementary school there, but I spent my middle school years in the neighbouring Alcsútdoboz. I am loyal to my homeland, I pay regular visits to see the area's natural beauties. For many years, I've made a habit of taking a walk in the Alcsút Arboretum on the day after the graduation ceremony of veterinarians to celebrate the academic year's most joyful event among snowdrops.

– *We are ahead of ourselves a bit... When you were a child, were there any signs that you might get so close to the University of Veterinary Medicine?*

– Now that I live in the outskirts of Budapest, it's perhaps hard to imagine, but we had lots of animals in my parents' house. Pigeons, guinea fowls, ducks, rabbits, pigs, sheep, cattle, horses and I had a Kuvasz dog I grew up with. My father is from Békés County, he got the love of animals from there and he gave it to me as well. Even in my early childhood, I understood how important it was to take care of animals.

– *When did you leave the Váli Valley for a longer time?*

"I also get a lot of help from students implementing the Educatio exhibition"

– As a high school student, I returned to Székesfehérvár, where I studied in the English-German special programme at Vasvári Pál Grammar School. In contrast with the calm and peaceful village life, I discovered student life in a bustling city. I met my future husband after graduation, and we decided to settle down in Pest County together.

– *Why did you choose the teacher training college after the A-levels?*

– As I mentioned, I spent my childhood in a small village, so I had this idea to teach children in the school of a similar settlement when I grow up. My dream was centred around a kind teacher, **Marika Béndek**, who I loved and I thought her kindness and love for children was something for me to follow. As I was able to meet certain challenges that showed I had a knack for working with children, I applied to Apor Vilmos Catholic College in Zsámbék, and I attained a degree in humanity and social studies.

– *What made you leave this career?*

– As a graduating college student, I was asked to coordinate the

traineeships of students with teaching majors. I was also entrusted to participate in the organization of admission procedures. That's how I got to the students' secretariat. Hungarian higher education became my career path in 1999. At first, the Zsámbék Basin seemed to be my long-term workplace and we moved to the nearby Tök, too. However, the college's roof structure was burnt down during a renovation project in 2003, so the institution moved to Vác in 2004. That's how the teacher training programme, which had been launched by Christian nuns a 100 years before, ended in Zsámbék.

After the birth of my second son, I was looking for a job and I applied to the University's advertisement. I worked together with my predecessor for a year after I was hired.

While working at the University, I attained two other degrees: I completed the specialist training course for higher education administration experts at Károli Gáspár University and, a few years ago, I graduated from Metropolitan

University as a protocol consultant and event organizer.

– *Your tiny office is made homely and friendly by the memorabilia from students. A gift you once got is engraved with this message: All roads lead to Timi Csapó. It still applies as we speak today. Can you summarize what your job entails?*

– I think the most important thing is to support students during their studies, in terms of running the administration accurately from their enrolment to the issuance of their diploma. Our work is basically driven by the cycle of higher education, in other words, the academic year's rhythm we all know. I am also in charge of conducting the secretarial and coordination tasks related to the University's various Committees. My responsibilities range from applicants through beginner vets to retired veterinarians.

– *Helping married students is a priority for you, too.*

– Yes, my example shows that you can also marry young and raise children. Last year we won the Family-

Friendly University award, which was ceremonially presented to us at the Hungarian Academy of Sciences. I'm happy that I had a little part in it, too. Walking in the corridor around 5 years ago, I noticed that the students of veterinary specialist programmes, who already had children, typically came to the school with their families. That's when I had the idea to set up a room for mothers and babies. We bought a fridge and a microwave oven so they can heat the baby formula. Our colleagues donated baby beds, carpets, chairs and toys. The University supports students with children financially as well: ad hoc allowances amount to HUF 100 000 and a rocking horse.

We also aim to participate in raising awareness for founding a family and having children. We will develop further programmes and announce new optional courses in this area.

– *Who can you rely on the most at the University?*

– **Dr. Péter Sótónyi**, who does whatever he can for students. I have rarely met a Rector with such a pro-

student mindset. No matter when I call him, he never says he has no time for this now. I also get a lot of help from students implementing the Educatio exhibition and preparing for the University's events.

– *What do you like doing in your spare time?*

– At the weekends, I like walking with our dog in the Nyakas Mountain. I go to Pilates classes twice a week and I'm also a member of a book club that meets on a monthly basis.

– *My last question: what is your greatest dream?*

– I think my job needs tolerance and empathy, so I would like to continue my service with the necessary patience and openness in the future, too. I wish for enrolled students to feel good at the University, be resilient in the pursuit of their goals, become independent and make decisions on their own, be in control of their own lives and, if possible, complete their studies within the designated time frame. If all that happens, I am the happiest person.

Interview with veterinary student Tekla Varga

„I want to be like my mother”

Family, relatives, friends. These were the key things fourth-year veterinary student Tekla Varga first mentioned in our conversation. It felt great to listen to her talking about the environment her life started from and the path she has walked leading to the profession of her heart, with her mother's encouragement and the help she got from her father and sister. She also found a vet who took her in his confidence, allowing her to stay in his surgery and get familiar with the daily practice and the alternatives of what she was learning at school. Her work for the Student Council is for leisure and recreation. In the meantime, she gathers the data for her paper at the Student Research Society. Here's an extract of our interview with her.

G. B.

– I was born in Budapest, but I have ties to Adács through my family, relatives and friends. My mother works as a primary school secretary while my father is a real jack-of-all-trades. There's no task or problem he can't do or solve. I also have a sister who is 8 years older than me. As a teacher, she works with first-year pupils at a

primary school. She is fully dedicated to her profession. Even in our childhood, we have always been very close. As a token of her trust, she has just asked me to be her witness at her wedding. We both believe our mother is also one of our best friends.

– *Which decision did you make first? To choose your secondary school or to become a vet?*

– The latter. Even as a child, I knew I was going to work with animals and the idea of being involved in healing them came to my mind soon, too. My grandmother often retells the story that as soon as I finished my homework after school, I ran out to the yard to play with their dog, Bobi. In retrospect, I always felt calm and relaxed whenever I was surrounded by animals. As a result, I easily fell in love with biology and chemistry at Berze Nagy János Grammar School in Gyöngyös.

– *Were you admitted on your first try to the University?*

– Unfortunately, I wasn't. I was just below the threshold by a few points, which was my first big disappointment in life. As a matter of fact, I don't know what I would've done if my mother

hadn't been by my side. She told me not to give up my dream and not to even enrol to the programme of my second choice, because she saw and knew I was born for this profession. She and my whole family fully supported me. So the next year, two of my girlfriends, who were walking in the same shoes, and I got our act together once again to retake the A-levels. I've never felt happier about a text message than the one that came the next summer, saying: "You have been admitted to the University of Veterinary Medicine Budapest".

– **How was your "entry"?**

– All smooth and seamless. I already found my place and my little group in the freshers' camp. I met **Noémi Madarász** there. We became roommates and we scored a real "hat-trick" when **Franciska Barnácz** joined us in the room. All the three of us are student council members and volunteer for jobs, each in our own area.

– **What's your job?**

– As a member of the Student Council's Cultural Committee, I organize various events as well as the Equus parties. Of course, this task is for more than one person, just like all the other events are conducted by a group of people. Besides organizing these events, you also need to act as a supervisor at times, take a responsible decision and notify your helpers. None of this can happen at the expense of studying or practicals, however. Attaining your degree has the priority after all.

– **What was the biggest surprise for you during your studies?**

– At first, I didn't think that, just after 2-3 semesters completed, I could talk so freely with **Dr. Gyula Major** who allowed me to do "the surgery experience" at his clinic. As time goes on, he shows me more and more of his work and entrusts me with more and more tasks.

– **How did you develop this connection with the doctor?**

– I was a fresher when I started calling nearby clinics to find out if they were willing to host students who

"I feel happy when I can identify the disease exactly or when my opinion is very close

wanted to gain experience. I was rejected almost everywhere, usually on the grounds of the pandemic. It just so happened that one of our dogs became pregnant at that time. On a December day, the birth began, so Noémi and I immediately hopped on a bus and went home to Adács. Two of the puppies were born while we were on the road, but we already knew there was something wrong, and the second one died, sadly. That's when we called Dr. Major and asked him what to do. He said if there was no change within an hour, we should take the dog to his surgery at once, and he would help us. We did so, and he allowed us to watch the C-section. I think he was probably satisfied that we were decent folks, and I would not just stay in his surgery and do nothing. After I while, he sent me a message

saying: "Listen, you can come whenever you want, you're welcome any time". To complete the story, though, none of the puppies stayed alive, but at least the mother survived the operation.

– **What kind of successes have you experienced in your studies?**

– It's always a memorable moment when Dr. Major puts the animal in my hands, shows me what I need to look at and then asks me what my diagnosis is. I feel happy when I can identify the disease exactly or when my opinion is very close.

As a veterinary student, I find it fascinating that I can work on exciting tasks with our teachers. Under the supervision of PhD student **Dr. Gergő Keve** at the Department of Parasitology and Zoology, I'm writing a paper for the Student Research Society about

Hyalomma marginatum ticks. I collect tick samples from horses and cattle, while a fellow student collects them from birds.

– **Do you have any role models?**

– Yes. More than one, actually. As a future vet, my current role model is always the one I'm learning from. If you're asking what kind of a human being I want to become, my mother is my role model, of course. If you look at how much people do for their families, I must mention my father and sister.

– **Have you ever thought about where you want to work?**

– I am primarily attracted to small animal care. I think that's where I could find myself the most. But I'm very interested in cattle, too! In general, I envision my future working somewhere near Budapest, but I have not committed myself yet.

